

LIETUVISKAS SAVAITRAŠTIS
Mažna kiekvieną ketvirtadienį Clevelande
Leidžia
Ohio Lithuanian Publishing Co.
6820 Superior Ave. Cleveland 3, Ohio
Redaktorius
Vincas Rastenis
Kaina metams, užsimokant iš anksto:
Jungtinėse Valstybėse ----- \$3.00
Kanadoje -- \$4.00 Kitur -- \$4.50
Užsienyje galima kiekvieną mėną, nereikia
taukti metų, pusmečio ar mėnesio priedais.

DIRVA

★ ★ ★
THE FIELD

The only Lithuanian Newspaper published in Ohio reaching a very large majority of the 100,000 Lithuanians in the State and in Cleveland.

LITHUANIAN WEEKLY
Published every Thursday in Cleveland by
Ohio Lithuanian Publishing Co.
6820 Superior Ave. Cleveland 3, Ohio
Editor
Vincas Rastenis
Subscription per year in advance
In the United States ----- \$3.00
In Canada -- \$4.00 Elsewhere -- \$4.50
Entered at Second-Class matter Decem-
ber 6th, 1915, at the Cleveland Postoffice
under the act of March 3, 1879.

No. 29 Aps. Nr. kaina 6 c. Jų 20, 1950 CLEVELAND, OHIO 1950 m. liepos m. 20 d. Tel.: EN 1-4486 (35-ti metai - 35th year)

MŪSŲ VISUOMENĖJE

Lietuvių politinis klubas Clevelande

Clevelande šiomis dienomis ta-
po įsteigtas lietuvių politinis
klubas. Klubas tikslas paskatinti
lietuvių gyviančių dalyvauti
Amerikos vidaus politikos gy-
venime, padėti susidaryti nusi-
statymus dalyvaujant rinkimuo-
se, padėti lietuviams naujaku-
riams susipažinti su piliečio tei-
sėmis bei pareigomis ir tt.

Klubas valdyba sudaryta to-
kia: pirmininkas P. J. Žiūrys,
vice-pirmininkai — Julius Sme-
tona ir J. A. Armonas, sekre-
torius K. S. Karpius, išdinin-
kas S. T. Tamošaitis, valdybos
narė Mary Trainauskaitė.

Pažymėtina, kad klubas nėra
sudarytas griežtai respubliko-
nų ar demokratų partijos pagrin-
dais. Tai matyti iš jo pirmojo
nutarimo, kuriame nutarė, ku-
riuos kandidatus jis mano remti
ateinančiuose rinkimuose. Nusi-
statyta remti senatorių Taftą
(resp.), gubernatorių Lausche
(dem.), be to, kongresmanus
M. A. Feighan ir George Ben-
der.

Tokio klubo įsisteigimas yra
tikrai sveikintinas. Linkėtina,
kad jam sektųsi kuo veikliausiai
pasiekti.

Paminėjo Darių - Girėną

New Yorkas šįmet bene vie-
nintelė vieta, kur buvo plačiau
paminėta Dariaus ir Girėno žu-
vimo suaktis.

Juozas Ginkus, kuris buvo
Dariaus ir Girėno skridimui
remti New Yorko komiteto pir-
mininkas, 17 metų jų tragiškos
mirties sukakties proga, pereiną
šeštadienį jų atminimui paskyrė
visą savo radijo valandos pro-
gramą.

Dramos aktorius K. Vasiliau-
skas specialiai tai dienai para-
šė ir režisavo vaidinimą, pava-
dintą "Mes skrisime į Lietuvą",
kurį atliko dramų aktorai Asė
Dauguvietytė, Kazys Gandri-
mas, Kazys Vasiliauskas ir Vi-
talas Žukauskas. Vaidinimas bu-
vo įpintas į tekstą, kuris apibū-
dino Dariaus ir Girėno gyvenim-
ą ir jų didvyrišką žygio pras-
mę. Programoje kalbėjo pats
Juozas Ginkus, trumpais žo-
džiais prisiminęs Dariaus ir
Girėną. Visa programa J. Gin-
kaus jaunojo buvo įrašyta į
magnetinę juostą.

Siūlo liaudininkams atskirai organizuotis

SANDAROJĖ, kalbant apie
buvusį seimą tarp ko kita, taip
rašoma iš Europos į Ameriką
persikėlusiu liaudininkų adresu:

"Jei jūs negalite atsakyti
savo ideologijos ir negalite, kaip
atskirai asmenys, bet ne kaip
tam tikros partijos žmonės, su-
tapti su čia jau nuo seno vei-
kiančiomis lietuviškomis orga-
nizacijomis — stelkite savo at-
skirą organizaciją, padėdami jos
konstitucijos pagrindan savąją
ideologiją — savo laikraštį, kur
jau turite (čia turima galvoj
LIETUVIŲ KELIAS. Red.) —
JAV yra laisvės kraštas — čia
"pogrindžio" veiklos ir konspi-
racijos nereikia."

Organizuokime Kultūros Fondą

Tautinė mūsų kultūra sudaro žymiausią bei svarbiausią lietu-
vybės pagrindą ir stipriausią mūsų tautybės išlaikymo laidą.
Todėl visų laisvų ir samononų lietuvių pats didysis gyvenamojo
meto uždavinys yra sustiprinti šią mūsų tautinę kultūrą ir toliau
ją ryžtingai ugdyti. Tautinės kultūros idealu turi tapti tas ben-
drasis visos gyventi norinčios tautos židiny, apie kurį turi
spjstis visi be pažiūrų ir įsitikinimų skirtumo, bet lietuviškai
jaučia ir galvoja lietuviai, susirūpinę savo tautos likimu ir
ateitimi. Šiuo bendruoju tautos židiniu turi tapti senai laukia-
mas ir plačia prasme suprantamas Lietuvių Kultūros Fondas —
visų lietuvių kultūrinė institucija ir organizacija.

Aktualieji ir artimieji Lietuvių Kultūros Fondo uždaviniai
yra: remti ir skatinti lietuvių mokslą, literatūrą, meną, švietimą,
spaudą, gaivinti bei ugdyti gimtąją kalbą, palaikyti tautines
tradicijas bei savo papročius ir t.t. Šiam tikslui reikėtų leisti ir
plačiai paskleisti mūsų mokslininkų bei menininkų kūrinius,
suorganizuoti pasaulinę lietuvių meno galeriją, įsteigti bendri-
nės kalbos kultūros organą, sudaryti lituanistinių šaltinių cen-
trą, remti lietuviško teatro sutelkimą, žymesnius meno an-
samblius ir kitas lietuviškos dvasios kėlimo bei gaivinimo ap-
raiškas, leisti informacinius bei kitokius leidinius.

Šitam didžiajam tautos kultūros darbui reikia sutelkti ge-
riausias jėgas ir surinkti visus galimus kapitalus. Todėl nedels-
dami organizuokime bendrą Lietuvių Kultūros Fondą, kuris
apimtų viso pasaulio lietuvių ir prisidėtų prie Pasaulio Lietuvių
Bendruomenės uždavinių vykdymo.

Kaikuriuose kraštuose Lietuvių Kultūros Fondo skyriai jau
veikia. Australijoje jau yra suorganizuota ir Lietuvių Kultūros
Fondo apygarda. Lietuvių Rašytojų Draugija, kuriai priklauso
Lietuvių Kultūros Fondo organizavimo iniciatyva, savo 1950 m.
gegužės 6-7 d. Bostono suvažiavime nutarė pasiūlyti Clevelando
Lietuvių Kultūros Fondo skyriui eiti apygardos pareigas Jung-
tinėse Amerikos Valstybėse, pagal statutą išrinkti tarybą ir susi-
siekti su LKF skyriais kituose kraštuose.

Lietuvių Kultūros Fondo Clevelando skyriaus valdyba jai
Lietuvių Rašytojų Draugijos pasiūlytas pareigas prisiėmė ir šiuo
atsisaukimu kreipiasi į visus JAV lietuvių kultūrinius sambūrius
bei atskirus kultūrininkus — kviečia persiorganizuoti ir steigti
LKF skyrius atskirose vietovėse. Kai tik tokių skyrių įsisteigs,
mes rūpinsimės sukviesti Jungtinių Amerikos Valstybių apygar-
dos suvažiavimą ir pagaliau prieiti prie LKF vyriausios valdy-
bos sudarymo.

Tikime, kad šis mūsų tautos gyvybinis reikalas bus kaip
reikiant visų supastas, ištaisais amžiais lietuvių tautos kurtas
kultūros lobynas bus ir toliau mūsų visų sutelktinėmis jėgomis
sėkmingai turtinamas bei puoselėjamas ir šiuo sunkiuoju metu
saugomas nuo grėsmingos žūties arba sunykimo.

Visais LKF skyrių organizavimo ir kitais reikalais prašome
kreiptis valdybos sekretoriaus adresu: Jonas F. Daugėla,
1844 W. 47 St., Cleveland 2, Ohio.

Dr. S. T. Tamošaitis
Valdybos pirmininkas

J. F. Daugėla
Sekretorius

Dr. P. Skardžius ir Ig. Malinauskas
Vice - pirmininkai

Nariai: A. Augustinavičienė, S. Barzdukas,
A. Banys, O. Michelich, V. Rastenis.

Trumanas kreipėsi į Kongresą

Prezidentas Trumanas trečiadienį vi-
durienį kreipėsi į Kongresą, prašydamas
imtis naujų priemonių sąryšį su karu
Korėjoje.

Prieš išleidžiant laikraštį, dar nebuvo
paskelbtas jo kalbos turinys išties, ta-
čiau jau buvo bendrais bruožais žinomi
jo pasiūlymai.

Visų pirma prezidentas kreipėsi į kon-
gresą, kad jis paskirtų daugiau lėšų ka-

riuomenės ir gynybos sustiprinimo rei-
kalams. Numatoma, kad karinę samatą
teks padidinti bent 6 milijonais dolerių.

Toliau — prezidentas prašo padidinti
kariuomenės šauktinių skaičių taip, kad
reikalui ištikus būtų galima padidinti
kariuomenę iki dviejų milijonų vyrų.

Be to, prezidentas prašo įgaliojimų
atitinkamai patvirtinti pramonę, kad ji
galėtų daugiau dirbti karo reikalui.

"PRISIKELIMAS" A. Marčiulionio skulptūra
Plačiau apie dail. A. Marčiulinį rašoma 3-čiame puslapyje.

TRUMPAI KALBANT

• Spėjama, kad Korėjoje
komunistams vadovauja
sovietų maršalas Žuko-
vas, kuris yra pagarsė-
jes, kaip tankų taktikos
specialistas.

• Vakarų Vokietijos vy-
riausybė rūpinasi susi-
tvarkyti taip, kad pavo-
jaus atveju galėtų pasi-
traukti ir veikti užsie-
niuose.

• Sovietai liepos 1 dieną
sumokėjo palūkanas už
gėrybes ir patarnavimus,
gautus iš JAV po Lend-
Lease sustabdymo. Vien
palūkanų už tai susidarė
\$5,117,427.

• Aliaskoje JAV pradė-
jo organizuoti eskimų ar-
miją. Kariškai pamoky-
tiems eskimams bus pa-
vesti įvairūs žvalgymo
uždaviniai ir, reikalui at-
siradus, kariatai partiza-
niškai.

• Buvęs JAV presiden-
tas Hoover siūlo, kad So-
vietų Sąjunga ir jos fak-
tiškai valdomos sateliti-
nės valstybės būtų paša-
lintos iš Jungtinių Tau-
tų Organizacijos.

• Trygve Lie išsiuntinė-
jo laiškus JTO nariams,
kviesdamas siųsti kariuo-
menės į Korėją. Numa-
toma, kad tai gali pada-
ryti apie 17 valstybių.
Kitos yra arba per ma-
žos, kad galėtų tai pa-
daryti, arba, kaip arabų
kraštai politiniais sume-
timais nesutinka to da-
ryti.

• Japonijai leista orga-
nizuoti 75,000 vyrų poli-
ciją tvarkai palaikyti.

• Korėjos kare žuvo
JAV pulkininkas Robert
R. Marti.

• Karo specialistai tvir-
na, kad norint sulaukyti
komunistų išgalėjimą
Europoje, reikia suorga-
nizuoti, mažiau, 25
vokiečių divizijas.

• JAV, Anglijos ir Pran-
cūzijos vyriausybės įte-
kė sovietams griežtą no-
tą, dėl belaisvių nepalei-
dimo. Sovietai tvirtina,
kad jie jau visus perei-
to karo belaisvius paleido,
bet yra žinių, kad iš
tikrųjų jie tebelaiko daug
nepaleistų vokiečių bei
japonų belaisvių.

• Veteranų reikalų tvar-
kytojas Carl R. Gray
pranešė, kad JAV yra
19,014,000 karo veteranų.

• Keli kongresmanai iš-
kėlė reikalavimą, kad vi-
si komunistai Jungtinėse
valstybėse būtų inter-
nuoti.

• Komunistinio Česlo-
vakijos "parlamento" na-
riai reikalauja, kad visi
gyventojai skystų po-
licijai net geriausius so-
lio draugus, jei tik ži-
no, kad yra nusistatę
prieš komunistus.

• Didžiosios Britanijos
užsienio reikalų ministe-
ris Ernest Bevin, ilgą
laiką sirgęs, jau išėjo iš
ligoninės.

KORĖJA

Šios savaitės pradžia Korėjos
fronte, atrodo, bus persilaužimo
dienos. Dvi naujos amerikiečių
divizijos išsikėlė į Pietinės Ko-
rėjos krantą ties Pusan uostu
ir greit pradėjo žygiuoti į priekį.
Nors buvo žinoma, kad ties ta
vieta buvo išsikėlę ir šiauriečių
dalinių, bet amerikiečiai išsikel-
dami nesutiko jokio pspriešini-
mo. Dabar amerikiečių kariuo-
menės Korėjoje bus triskart dau-
giau, negu buvo ligi šiol, be to,
ji turės daugiau ir stipresnių
ginklų.

Nors bendras išvirsinis įspū-
dis susidarė, kad amerikiečiams
Korėjoje labai nesiseka, tačiau
reikia pripažinti, kad su tomis
nedidelėmis jėgomis jie atliko
labai daug: per mėnesį laiko
jie sutrukdė šiauriečiams užim-
ti visą Korėją, kurią tie galėjo
užimti per kelias dienas, jei ne
tas vienos amerikiečių divizijos
pasipriešinimas.

Pereitą savaitę amerikiečiai
pasitraukė už Kum upės, pasku-
tinės natūralinės užtvartos. Bet
ir ją neilgai teis laikė: šiaurie-
čiai prasiveržė per upę ir pri-
siartinio prie laikinės pietiečių
vyriausybės būstinės Taejon.
Jau buvo pranešta, kad ir šis
miestas yra priešų užimtas, bet
vėliau buvo tvirtinama, kad ame-
rikiečiai jame dar laikosi. Tuo
tarpu susitvarkė ir pietiečių vie-
tinė kariuomenė. Jos paminėji-
mas po ilgesnės pertraukos vėl
pasirodė pranešimuose iš fron-
to, kuriuose sakoma, kad pietie-
čių kariuomenė gerai saugo ir
remia abu amerikiečių sparnus.
Tuo būdu priešpaskutinė Korė-
jos kovos stadija buvo nebe vi-
siškai pralaimėta ir dabar jau
tikimasi, kad šiauriečiams nebe-
pavyks visiškai amerikiečius iš
Korėjos išstumti. O toks pavo-
jus buvo, dar ir dabar jis nėra
galutinai pašalintas.

Kai fronte vyksta kovos, dip-
lomatai irgi stengiasi pasireikš-
ti. Anglijos atstovas Maskvoje
kelis kartus matėsi su Gromyko
ir stengėsi įkalbėti, kad Maskva
"padarytų įtakos" šiauriečiams
Korėjoje ir prikalbėtų juos pasi-
traukti, iš kur atėjo. Tačiau ši-
tų pasikalbėjimų nieko neišėjo
net jų turinys liko nepasakelbtas.

Dar energingiau griebėsi tar-
pininkauti Indijos ministeris
pirmininkas, kuris specialiu lai-
šku kreipėsi į patį Staliną. Stali-
nas atsakė — gerai, jis sutinkas
kalbėtis, bet tik per JTO Saugu-
mo Tarybą, kurioje turi vietą
Čiankaisho delegacijos sėdėti
raudonosios Kinijos delegacija.
Amerikos vyriausybė su tokiu
pasiūlymu griežtai nesutiko, nu-
rodydama, jog negalima sutikti,
kad raudonosios Kinijos delega-
cijos atsiradimas Saugumo Ta-
ryboje būtų Korėjos agresijos
rezultatas.

Tuo būdu derybos dėl susitai-
kymo tuo tarpu yra psibaigu-
sios. Amerikos nusistatymas te-
bėra, kad derybos galimos tik
tada, kai šiauriečiai bus vėl už
garsiosios 38-tos paralelės.

Be to, yra rūpestingai renka-
ma medžiaga tam, kad šios agre-
sijos kaltininkai būtų nubausti,
kaip vokiečių ir japonų vadai,
teismo pripažinti buvę karo kai-
tininkai.

SLA PROBLEMOS

Ar reikia tokių ilgų seimų?

Pereitas SLA seimas Bostono truko keturias dienas. Nemaža to laiko dalis buvo skirta pramogoms, o kita tiek sunaudota vardoaukiamis ir ženkliu įteikimo bei kitokioms ceremonijoms. Tad paskutinę dieną seimo programa teko varyti tikru "expressu" ir delegatų tarpe dėl to buvo nepasitenkinimų, nes daugelis negavo progos pasakyti to, kas jiems dar buvo "ant širdies".

Todėl šimt seimui buvo paskirtos ir sunaudotos ištisos penktos dienos. Ir visos buvo užimtos posėdžiais, kasdien po du gana ilgus posėdžius.

Rodos, dabar niekas nesiskundė, kad nebuvo laiko išsikalbėti, ir paskutinę dieną nereikėjo ypatingai skubėti. Bet...

...tas seimų ilgumas turi kitą blogą pusę, kuri ir pačiai organizacijai atsiliepia ne į sveikata. Būtent, dalyvavimas seimuose darosi vis brangesnis. Jei delegatai nenori pasivėlinti į seimo atidarymą ir nenori į atidarymą atbėgti nei kelionės dulkių nenusivale, jie turi atvykti iš vakaro. Paskutinę dieną irgi užtrunkama iki vėlaus popiečio, tai nespėja 3 valandą išsiskraustyti iš viešbučio kambario ir reikia už sekančią naktį mokėti. Taigi, jei nori dalyvauti visuose posėdžiuose ir nesijauti, kaip ant žarijų, turi naudotis viešbučių septynių naktis. O tai kaštuoja maždaug 35 doleriai. Maitinimosi skirtumas irgi susidaro bent po pusantro dolerio dienai, tai jau apie 45 doleriai. Pridedant programoje numatytas 2 — 3 pramogas, kurias aplieisti delegatui nepatinka, — vėl mažiausiai 10 dolerių, ir pridėk kelionės išlaidas — vidutiniškai bent 20 dolerių, tai ir šeišna, kad dalyvavimas seime kiekvienam delegatui kaštuoja tarp 75 ir 85 dolerių, o iš toliau atvykstantiems ir visa šimtine.

Reta kuri kuopa pajėgia savo delegatams net kelionės išlaidas atlyginti, o apie viešbutį ir kita paprastai ir kalbos nėra. Taigi būti delegatu tokiame seime yra gana brangiai kaštuojamas malonumas...

Kaip tas atsiliepia į seimų sudėtį? Visų pirma — delegatai gali būti ne būtinai tie, kuriuos kuopa norėtų nusistų, kuriuos ji laikytų naudingiausiais seime, bet tuos, kurie gali ir sutinka pakelti tą nemažą finansinę seimo dalyvavimo našta. Paprastai delegatai ir nerenkami, o klausima — kas sutinka. Jei atsiranda tokių savanorių, tai užrašo protokole, kad tie išrinkti, o jei savanorių nėra, tai... delegatų visai nesiunčia. Viena kita išimtis to vaizdo nepakeičia.

Toki savanoriai dažniausiai nei nesijaučia tikrai įpareigoti, atėjus seimo laikui, jie pasitiranda kiti reikalai ir į seimą jie nebevažiuoja. O pakeisti jų kitais jau nebegalima. Tad ir pasidaro taip, kad vietoj 250 — 300 delegatų, išrenkama ir išanksto užregistruojama vos per pusantro šimto, ir iš jų dar bent trečdalis į seimą neatvyksta. Organizacijos atstovavimas seime tuo būdu pasidaro labai nepilnas ir seimas nėra tikrasis organizacijos "veidrodis".

Žinoma, jei kitaip negalima, nieko nepadarysi. Seimas vistiek yra teisėtas ir gali daryti nutarimus.

Vis dėlto verta bent apsidairyti, ar nebūtų galima nors kiek tą dalyką pataisyti. Yra nuomonių, ir jos gal ne visai be pamato, kad seimai galėtų būti gausingesni, jeigu jie nebūtų tokie ilgi. Žinoma, vienos dienos sutrumpinimas didelės žymės nepadarytų, bet žymė būtų, jei seimas galėtų būti atliktas per penkis posėdžius vietoj dešimties. Ar tai negalima?

Atrodo, pasistengus būtų galima be nuostolių seimo reikšmingumui. Kadangi dabar tikrai pusė, o gal net 60% seimo laiko esti sugaišinama tokiems dalykams, kurie seime nebūtinai reikalingi.

Imkime tokį dalyką, kaip atstovų vardoaukiai ir delegatų ženklelių priseginėjimas. Sakys, kad to reikalauja įstatymai ir tradicijos. Kiekvienam posėdžiui prasidedant sekretorius šaukia iš eilės visus delegatus. Esant tieji atsiliepia ir tuo būdu atliekamas įstatymų reikalaujamas formalumas — kvoromo patikrinimas. Bet tai visai neto-

būlas patikrinimas. Nebūtų nušizęnta įstatymams ir geriau būtų patikrinta, jei mandatų komisijos įgaliojti asmenys prie durų atžymėtų sąrašą į posėdį įeinančius ir išeinančius delegatus. Tada prezidiumas kiekvieno momentu galėtų žinoti, kiek delegatų yra salėje, ir nereikėtų kas kartą gaisinti gerą pusvalandį laiko delegatų šaukimui. O į protokolą būtų galima ramiusia sąžine užrašyti, kad li ir sutinka pakelti tą nemažą finansinę seimo dalyvavimo našta. Paprastai delegatai ir nerenkami, o klausima — kas sutinka. Jei atsiranda tokių savanorių, tai užrašo protokole, kad tie išrinkti, o jei savanorių nėra, tai... delegatų visai nesiunčia. Viena kita išimtis to vaizdo nepakeičia.

Toliau — "perstatymai". Pirmininkas dailosi po salę ir, pasibėjęs vieną kitą salėje esančią "įžymybę", kviečia "tarti seimui žodį". Čia pirmininkas turi pasirodyti didelis savo rūšies "etiketo" žinovas ir, vienus pakvietęs, neužmiršti kitų tolygaus svorio asmenybių, kitaip gali atsirasti įsižeidusių... O kiekvieną "perstatymą" pirmininkas turi apibūdinti atitinkama komplimentų virtine. Tie apibūdinimai paprastai užima ko ne tiek pat laiko, kaip iškviečių kalbos. Visa tai turi be galo mažai ryšio su tais reikalais, kuriems seimas sausuktas. (Bus daugiau)

3) LIETUVIŲ TAUTA TURĖJO IŠNYKTI, KAIP LAŠAS ANT KARŠTO GERMANIZMO AKMENS

Vyriausioji vokiečių kariuomenės vadovybė (OKW — Oberkommando der Wehrmacht) tikruosius tikslus Lietuvoje (kartu ir kitose valstybėse) skelbė savo tautai dideliais plakatais, kuriuose kiekvienam vokiečiui, einančiam kariauti į Rytus, žadėjo 200 ha žemės su trobesiais, inventorium ir reikalinga darbo įranga. Plakatai didžiausiomis raidėmis šaukė: "Vokietie, tavo ateities Rytuose!" Šitie gražaus laimingo gyvenimo vaizdais iliustruoti plakatai buvo išskibinti Vokietijoje kone per visą karo metą visose viešose vietose ir jaudino vokiečių apetitą veržtis į Rytus.

Kaip vokiečiai numatė tuos pažadus įvykdyti? Juk kaimyniniuose kraštuose į Rytus nuo Vokietijos laisvos žemės tiek daug nebuvo, kad užtektų kiekvienam jos įsinorėjusiam vokiečiui po 200 hektarų. Tam nebūtų užtekę nei visos Rusijos neapdytos žemės. Vienintelė galimybė tiems pažadams ištesėti galėjo susidaryti tik išnaikinus ligšiolinius tų kraštų gyventojus.

Tą nacionalsocialistų partija su pačiu Hitleriu priešaky kaip tik ir numatė padaryti. Tam uždaviniui atlikti buvo skirta garsioji nacių organizacija SS — vokiečių nacionalsocialistų partijos apsaugos padalinys (Schutz-Staffel der NSDAP). Ši organizacija prieš Hitlerio atėjimą į valdžią buvusi (prisi-Hitlerio bei kitų partijos vadų asmens apsaugos būreliai, vėliau virtę ištisa armija, panaši, kaip sovietuose NKVD.

Tai ši organizacija, kuri mėgo vadinti save ordinu (prisi-mindama senąjį Lietuvos priešą Kryžiuočių ordiną), turėjo baigti tų Kryžiuočių kadaise neįvykdytą siekimą įsiveržti į Rytus — "Drang nach Osten". Ir buvo pasiryžę tai padaryti ne kitaip, kaip tiesioginiu žudymu, anot Himmlerio, "nieko nevaržomi ir nieko neatsiklausdami."

Kada 1941 ir iš dalies dar 1942 metais vokiečiams prieš akis vaidenosi galutinė pergalė, Hitleris priminė SS vadui Himmleriui, kad netrukus ateis laikas pradėti naikinti užimtuose kraštuose neovokiškas tautas. Himmleris tą greit suprato ir 1942 metų rugpjūčio 20 dieną davė įsakymą SS organizacijai pasiruošti tai generalinei ofenzyvai prieš neovokiškus.

1942 metų vasarą nacių ir bolševikų armijos sunkiai kovėsi Rusijos gilumoje. Lietuva, besiligidama laisvės, stebėjo tą kovą ir lygiai laukė abiejų varžovų pražūties. Nes jau visiems buvo aišku, kad, jeigu ir vokiečiai laimės, Lietuvai laisvės nebus, kaip jos nebūtų ir bolševikams laimėjus. Tik dar daugelis tuo turėjo įspūdį, kad vokiečių priespauda gal nebūtų tokia sunki, kaip bolševikų, kadangi vokiečiai bent tuo tarpu neturi Sibiro ir bent tuo tarpu (kalbame apie 1941-42 metus) ne tiek daug suminėjo lietuvių (nors žydams iš karto buvo dar žiauresni, negu bolševikai buvo pirmosios okupacijos metu lietuviams).

Bet neišlaikė reikėjo laukti, kad ir kiekvienas bent kiek galvojęs lietuvis lengvai suprastų, jog, karui pasibaigus, jam ir iš vokiečių pusės yra skirta arba mirtis nuo SS-ininkų kulky, arba, geriausiu atveju, baudžiava kur nors Rusijoje įsteigta vokiečių dvare. Tą išaiškino ne kas kitas, o pati SS organizacijos oficialus laikraštis DAS SCHWARZE KORPS. 1942 metų rugpjūčio mėnesio gale Vilniuje, Kaune ir kituose Lietuvos miestuose spaudos kioskuose pasirodė tas laikraštis (Nr.34, rugpjūčio 20 dienos) su dideliu straipsniu pirmame puslapyje, kurio iš tolo matoma antraštė tuojau patraukė kiekvieno vokiškai suprantančio lietuviu akį. Ta antraštė buvo — GERMANISIEREN? Tai yra — ar germanizuoti?

Skaitydamas tą straipsnį galėjai iš karto savo akimis netikėti: Pirmoje jo dalyje buvo plačiai įrodinėjama, kad kitų tautų nereikia germanizuoti. Atrodė, neįgauti vokiečiai taip blaiviai praręgę? Bet toliau skaitant paaiškėjo to klausuko prasmė: SS-ininkų laikraštis ir tą klausimą taip atsako — reikia ne germanizuoti, o tiesiog išnaikinti.

Tas straipsnis galutinai visiems parodė, kas tai yra vokiečių nacizmas. Ir istorijai tai yra vienas iš ryškiausių dokumentų tam klausimui nušviesti. Gana paskaityti vien tik jį, ir net toli nuo to viso buvusiam bus aišku, kas laukė Lietuvos, jeigu naciai būtų likę laimėtojai, ir kodėl dažnas lietuvis lygiai vertina nacių limėjimo pavojingumą lietuvių tautai, kaip ir bolševikų pavojingumą. Čia dedamas tas garsusis straipsnis ištisi.

GERMANIZUOTI? Reicho žurnalo VOKIEČIŲ DARBAS (Deutsche Arbeit) numeriu, skirtam Rytų kolonizavimo uždaviniams, Reicho SS vadas suteikė šitokį šūkį: "Mūsų uždavinys yra Rytus ne sena prasme germanizuoti, tai yra, primesti ten gyvenantiems žmonėms vokiečių kalbą ir įstatymus, bet rūpintis, kad ten gyventų tikrai vokiečių germanų kraujo žmonės." Germanizavimo tendencijų atmetimas nėra naujas. Jis yra, mažiausiai, tiek senas kaip ir nacionalsocializmas. Tačiau Reicho SS vado, kaip Reicho komisaro, lūpose jis tampa įsakymu. Tai yra šių žodžių prasmė.

Kardas ir arklas Čia yra pasisakoma ne nuomonė, šalia kurios galėtų turėti vertės ir kitos, bet paskelbiama išimtinė programa to vyro, kuris fluerio norą pakeičia veiksmu. Fluerio noras išreikštas jau jo knygoje "Mein Kampf". Kiekvieną kartą sukrečia, kai skaitai, kaip tas, tada dar vienišas ir mažai kam suprantamas pirmojo pasaulinio karo grandinis aiškiaregiškai pramatė vokiečių likimą išsprendžiantį klausimą.

Stai jis vienoje vietoje kalba apie "uolų vokiečių arklo darbą, kuriam žemės gali duoti tikrai kardas". Šita mintis, kurią mūsų dienomis vokiečių kardas verčia veiksmu, kada valstybiškai nepajėgus bolševistinis kolosas ketino gyventi iš Europos griuvėsių, susilaukia savo apvainikavimo aname sakinyje iš "Vokiečių tautos politinio testamentato", kuris, kaip nematomas vedamasis šūkis yra ant mūsų laimėjimų vėliavų.

Nelaikykite Reicho niekad garantuotą, jeigu jis neįstengs šimt-

ty komisija galėtų įteikti priim-dama ir čia pat patikrinama mandatus. Kai kuriuose seimuose taip daroma ir tai nei kiek neįžeidžia amerikinių tradicijų.

Lietuvos Istorijos Metraštis

Redaguoja: Jonas LEONAS

LIETUVIŲ TAUTA TURĖJO IŠNYKTI, KAIP LAŠAS ANT KARŠTO GERMANIZMO AKMENS

Liepos mėn. 17 d. laivu "General Taylor" į New Yorką atvyko šie lietuviai tremtiniai: Augaitis Stasys — Chicago, Ill. Bandzevičius Kazimieras, Ona — Omaha, Nebr. Banionis Matas — E. Chicago, Indiana. Barauskas Ona, Teresė — Brooklyn, N. Y. Blūdiūsis Albinas, Elena, Izabelė, Algis — So. Boston. Bugas, Juzė, Gražina — Scranton, Pa. Burkauskas Aldona, Vytautas — Stamford, Conn. Čechanavičius Juozas, Sofija, Danutė — Chicago, Ill. Daukša Katrina, Petras-Algirdas — New York, N. Y. Dėdinas Justinas — Cicero, Ill. Domeika Jonas, Antanina — Chicago, Ill. Gaidelis Julius — Windsor, Ct. Grigaitytė Ariana — New Rochelle, N. Y. Grubinskas Aldona — Chicago. Grušauskas Pranas — Brooklyn, N. Y. Grigaliūnas Zigmas — Linden, New Jersey. Jankauskas Bronius, Ona. Ona-Danutė — Rensselaer, Indiana. Jaruševičius Juozas, Ona, Irena — Detroit, Mich. Jocius Marcelė, Gediminas, Teresė, Birutė — Detroit, Mich. Joneikis Bronislava, Edmund — Brooklyn, N. Y. Jukubėnas Viktoras — Omaha. Kamantauskas Irenėjus — Worcester, Mass. Kaltūnienė Stefanija — E. Chicago, Ind. Kaunas Magdalena, Juozas — Brooklyn, N. Y. Kaunas Petras — Brooklyn. Kirkus Bronius, Leonida — Worcester, Mass. Klevys Jonas — Baltimore, Md. Kynastas Albertas, Pauline — Brooklyn, N. Y. Kyzelis Gustavas — Phila. Pa. Mackevičius Mykolas — Brooklyn, N. Y. Mašiotas Justas, Kosta, Milda-Marija, Jūras — Chicago, Ill. Matusevičius Jurgis — Westville, Ill. Petrauskas Vytautas, Stefanija, Leonas — Maspeth, N. Y. Petraskienė Elena — So. Boston, Mass. Poškus Jadvyga, Izabelė, Johanna, Marija — Rochester, NY. Rimbinas Julius — Detroit. Sidzikauskas Vaeiovas, Regina — Waterbury, Conn. Šimonis Stasys — Pittsburgh. Skladaitis Angela — Waterbury, Conn. Svelnys Pijus, Adolfina, Jūra — Brooklyn, N. Y. Szudziński Bernard — Chicago, Ill. Tamošaitis Anicetas — Chicago, Ill. Urbanavičius Stasys, Konstan-cija — Stamford, Conn. Valčiūnas Antanas — Fair-lawn, N. J. Veprauskas Jurgis — Minnersville, Pa. Vintartas Juština, Danutė-Marijona — Chicago, Ill. Vosylius Marija — Baltimore. Žilinskas Ipolitas, Aleksandra, Andrius, Elena — Omaha, Nb. Zutautas Kazys — Detroit. Zurauskas Jonas, Alina — Philadelphia, Pa. Chinikoff (Pakarklytė) Stanislava — Chicago, Ill.

LIETUVIŲ ARCHYVAS

Lietuvos Istorijos Metraštis

LIETUVIŲ TAUTA TURĖJO IŠNYKTI, KAIP LAŠAS ANT KARŠTO GERMANIZMO AKMENS

Redaguoja: Jonas LEONAS

LIETUVIŲ TAUTA TURĖJO IŠNYKTI, KAIP LAŠAS ANT KARŠTO GERMANIZMO AKMENS

LIETUVIŲ TAUTA TURĖJO IŠNYKTI, KAIP LAŠAS ANT KARŠTO GERMANIZMO AKMENS

LIETUVIŲ TAUTA TURĖJO IŠNYKTI, KAIP LAŠAS ANT KARŠTO GERMANIZMO AKMENS

LIETUVIŲ TAUTA TURĖJO IŠNYKTI, KAIP LAŠAS ANT KARŠTO GERMANIZMO AKMENS

LIETUVIŲ TAUTA TURĖJO IŠNYKTI, KAIP LAŠAS ANT KARŠTO GERMANIZMO AKMENS

LIETUVIŲ TAUTA TURĖJO IŠNYKTI, KAIP LAŠAS ANT KARŠTO GERMANIZMO AKMENS

LIETUVIŲ TAUTA TURĖJO IŠNYKTI, KAIP LAŠAS ANT KARŠTO GERMANIZMO AKMENS

LIETUVIŲ TAUTA TURĖJO IŠNYKTI, KAIP LAŠAS ANT KARŠTO GERMANIZMO AKMENS

LIETUVIŲ TAUTA TURĖJO IŠNYKTI, KAIP LAŠAS ANT KARŠTO GERMANIZMO AKMENS

LIETUVIŲ TAUTA TURĖJO IŠNYKTI, KAIP LAŠAS ANT KARŠTO GERMANIZMO AKMENS

LIETUVIŲ TAUTA TURĖJO IŠNYKTI, KAIP LAŠAS ANT KARŠTO GERMANIZMO AKMENS

LIETUVIŲ TAUTA TURĖJO IŠNYKTI, KAIP LAŠAS ANT KARŠTO GERMANIZMO AKMENS

LIETUVIŲ TAUTA TURĖJO IŠNYKTI, KAIP LAŠAS ANT KARŠTO GERMANIZMO AKMENS

LIETUVIŲ TAUTA TURĖJO IŠNYKTI, KAIP LAŠAS ANT KARŠTO GERMANIZMO AKMENS

LIETUVIŲ TAUTA TURĖJO IŠNYKTI, KAIP LAŠAS ANT KARŠTO GERMANIZMO AKMENS

LIETUVIŲ TAUTA TURĖJO IŠNYKTI, KAIP LAŠAS ANT KARŠTO GERMANIZMO AKMENS

LIETUVIŲ TAUTA TURĖJO IŠNYKTI, KAIP LAŠAS ANT KARŠTO GERMANIZMO AKMENS

LIETUVIŲ TAUTA TURĖJO IŠNYKTI, KAIP LAŠAS ANT KARŠTO GERMANIZMO AKMENS

LIETUVIŲ TAUTA TURĖJO IŠNYKTI, KAIP LAŠAS ANT KARŠTO GERMANIZMO AKMENS

LIETUVIŲ TAUTA TURĖJO IŠNYKTI, KAIP LAŠAS ANT KARŠTO GERMANIZMO AKMENS

LIETUVIŲ TAUTA TURĖJO IŠNYKTI, KAIP LAŠAS ANT KARŠTO GERMANIZMO AKMENS

LIETUVIŲ TAUTA TURĖJO IŠNYKTI, KAIP LAŠAS ANT KARŠTO GERMANIZMO AKMENS

LIETUVIŲ TAUTA TURĖJO IŠNYKTI, KAIP LAŠAS ANT KARŠTO GERMANIZMO AKMENS

LIETUVIŲ TAUTA TURĖJO IŠNYKTI, KAIP LAŠAS ANT KARŠTO GERMANIZMO AKMENS

LIETUVIŲ TAUTA TURĖJO IŠNYKTI, KAIP LAŠAS ANT KARŠTO GERMANIZMO AKMENS

LIETUVIŲ TAUTA TURĖJO IŠNYKTI, KAIP LAŠAS ANT KARŠTO GERMANIZMO AKMENS

LIETUVIŲ TAUTA TURĖJO IŠNYKTI, KAIP LAŠAS ANT KARŠTO GERMANIZMO AKMENS

LIETUVIŲ TAUTA TURĖJO IŠNYKTI, KAIP LAŠAS ANT KARŠTO GERMANIZMO AKMENS

LIETUVIŲ TAUTA TURĖJO IŠNYKTI, KAIP LAŠAS ANT KARŠTO GERMANIZMO AKMENS

LIETUVIŲ TAUTA TURĖJO IŠNYKTI, KAIP LAŠAS ANT KARŠTO GERMANIZMO AKMENS

LIETUVIŲ TAUTA TURĖJO IŠNYKTI, KAIP LAŠAS ANT KARŠTO GERMANIZMO AKMENS

LIETUVIŲ TAUTA TURĖJO IŠNYKTI, KAIP LAŠAS ANT KARŠTO GERMANIZMO AKMENS

LIETUVIŲ TAUTA TURĖJO IŠNYKTI, KAIP LAŠAS ANT KARŠTO GERMANIZMO AKMENS

LIETUVIŲ TAUTA TURĖJO IŠNYKTI, KAIP LAŠAS ANT KARŠTO GERMANIZMO AKMENS

LIETUVIŲ TAUTA TURĖJO IŠNYKTI, KAIP LAŠAS ANT KARŠTO GERMANIZMO AKMENS

LIETUVIŲ TAUTA TURĖJO IŠNYKTI, KAIP LAŠAS ANT KARŠTO GERMANIZMO AKMENS

LIETUVIŲ TAUTA TURĖJO IŠNYKTI, KAIP LAŠAS ANT KARŠTO GERMANIZMO AKMENS

LIETUVIŲ TAUTA TURĖJO IŠNYKTI, KAIP LAŠAS ANT KARŠTO GERMANIZMO AKMENS

LIETUVIŲ TAUTA TURĖJO IŠNYKTI, KAIP LAŠAS ANT KARŠTO GERMANIZMO AKMENS

LIETUVIŲ TAUTA TURĖJO IŠNYKTI, KAIP LAŠAS ANT KARŠTO GERMANIZMO AKMENS

LIETUVIŲ TAUTA TURĖJO IŠNYKTI, KAIP LAŠAS ANT KARŠTO GERMANIZMO AKMENS

LIETUVIŲ TAUTA TURĖJO IŠNYKTI, KAIP LAŠAS ANT KARŠTO GERMANIZMO AKMENS

LIETUVIŲ TAUTA TURĖJO IŠNYKTI, KAIP LAŠAS ANT KARŠTO GERMANIZMO AKMENS

LIETUVIŲ TAUTA TURĖJO IŠNYKTI, KAIP LAŠAS ANT KARŠTO GERMANIZMO AKMENS

LIETUVIŲ TAUTA TURĖJO IŠNYKTI, KAIP LAŠAS ANT KARŠTO GERMANIZMO AKMENS

LIETUVIŲ TAUTA TURĖJO IŠNYKTI, KAIP LAŠAS ANT KARŠTO GERMANIZMO AKMENS

LIETUVIŲ TAUTA TURĖJO IŠNYKTI, KAIP LAŠAS ANT KARŠTO GERMANIZMO AKMENS

LIETUVIŲ TAUTA TURĖJO IŠNYKTI, KAIP LAŠAS ANT KARŠTO GERMANIZMO AKMENS

LIETUVIŲ TAUTA TURĖJO IŠNYKTI, KAIP LAŠAS ANT KARŠTO GERMANIZMO AKMENS

LIETUVIŲ TAUTA TURĖJO IŠNYKTI, KAIP LAŠAS ANT KARŠTO GERMANIZMO AKMENS

LIETUVIŲ TAUTA TURĖJO IŠNYKTI, KAIP LAŠAS ANT KARŠTO GERMANIZMO AKMENS

LIETUVIŲ TAUTA TURĖJO IŠNYKTI, KAIP LAŠAS ANT KARŠTO GERMANIZMO AKMENS

LIETUVIŲ TAUTA TURĖJO IŠNYKTI, KAIP LAŠAS ANT KARŠTO GERMANIZMO AKMENS

LIETUVIŲ TAUTA TURĖJO IŠNYKTI, KAIP LAŠAS ANT KARŠTO GERMANIZMO AKMENS

LIETUVIŲ TAUTA TURĖJO IŠNYKTI, KAIP LAŠAS ANT KARŠTO GERMANIZMO AKMENS

LIETUVIŲ TAUTA TURĖJO IŠNYKTI, KAIP LAŠAS ANT KARŠTO GERMANIZMO AKMENS

LIETUVIŲ TAUTA TURĖJO IŠNYKTI, KAIP LAŠAS ANT KARŠTO GERMANIZMO AKMENS

LIETUVIŲ TAUTA TURĖJO IŠNYKTI, KAIP LAŠAS ANT KARŠTO GERMANIZMO AKMENS

LIETUVIŲ TAUTA TURĖJO IŠNYKTI, KAIP LAŠAS ANT KARŠTO GERMANIZMO AKMENS

LIETUVIŲ TAUTA TURĖJO IŠNYKTI, KAIP LAŠAS ANT KARŠTO GERMANIZMO AKMENS

LIETUVIŲ TAUTA TURĖJO IŠNYKTI, KAIP LAŠAS ANT KARŠTO GERMANIZMO AKMENS

LIETUVIŲ TAUTA TURĖJO IŠNYKTI, KAIP LAŠAS ANT KARŠTO GERMANIZMO AKMENS

LIETUVIŲ TAUTA TURĖJO IŠNYKTI, KAIP LAŠAS ANT KARŠTO GERMANIZMO AKMENS

LIETUVIŲ TAUTA TURĖJO IŠNYKTI, KAIP LAŠAS ANT KARŠTO GERMANIZMO AKMENS

LIETUVIŲ TAUTA TURĖJO IŠNYKTI, KAIP LAŠAS ANT KARŠTO GERMANIZMO AKMENS

LIETUVIŲ TAUTA TURĖJO IŠNYKTI, KAIP LAŠAS ANT KARŠTO GERMANIZMO AKMENS

LIETUVIŲ TAUTA TURĖJO IŠNYKTI, KAIP LAŠAS ANT KARŠTO GERMANIZMO AKMENS

LIETUVIŲ TAUTA TURĖJO IŠNYKTI, KAIP LAŠAS ANT KARŠTO GERMANIZMO AKMENS

LIETUVIŲ TAUTA TURĖJO IŠNYKTI, KAIP LAŠAS ANT KARŠTO GERMANIZMO AKMENS

LIETUVIŲ TAUTA TURĖJO IŠNYKTI, KAIP LAŠAS ANT KARŠTO GERMANIZMO AKMENS

LIETUVIŲ TAUTA TURĖJO IŠNYKTI, KAIP LAŠAS ANT KARŠTO GERMANIZMO AKMENS

LIETUVIŲ TAUTA TURĖJO IŠNYKTI, KAIP LAŠAS ANT KARŠTO GERMANIZMO AKMENS

LIETUVIŲ TAUTA TURĖJO IŠNYKTI, KAIP LAŠAS ANT KARŠTO GERMANIZMO AKMENS

LIETUVIŲ TAUTA TURĖJO IŠNYKTI, KAIP LAŠAS ANT KARŠTO GERMANIZMO AKMENS

LIETUVIŲ TAUTA TURĖJO IŠNYKTI, KAIP LAŠAS ANT KARŠTO GERMANIZMO AKMENS

LIETUVIŲ TAUTA TURĖJO IŠNYKTI, KAIP LAŠAS ANT KARŠTO GERMANIZMO AKMENS

LIETUVIŲ TAUTA TURĖJO IŠNYKTI, KAIP LAŠAS ANT KARŠTO GERMANIZMO AKMENS

LIETUVIŲ TAUTA TURĖJO IŠNYKTI, KAIP LAŠAS ANT KARŠTO GERMANIZMO AKMENS

LIETUVIŲ TAUTA TURĖJO IŠNYKTI, KAIP LAŠAS ANT KARŠTO GERMANIZMO AKMENS

LIETUVIŲ TAUTA TURĖJO IŠNYKTI, KAIP LAŠAS ANT KARŠTO GERMANIZMO AKMENS

LIETUVIŲ TAUTA TURĖJO IŠNYKTI, KAIP LAŠAS ANT KARŠTO GERMANIZMO AKMENS

LIETUVIŲ TAUTA TURĖJO IŠNYKTI, KAIP LAŠAS ANT KARŠTO GERMANIZMO AKMENS

LIETUVIŲ TAUTA TURĖJO IŠNYKTI, KAIP LAŠAS ANT KARŠTO GERMANIZMO AKMENS

LIETUVIŲ TAUTA TURĖJO IŠNYKTI, KAIP LAŠAS ANT KARŠTO GERMANIZMO AKMENS

LIETUVIŲ TAUTA TURĖJO IŠNYKTI, KAIP LAŠAS ANT KARŠTO GERMANIZMO AKMENS

GREETINGS and BEST WISCHES
To Our Friends and Patrons

DRENİK'S

ERIN BREW — BUDWEISER — DUQUESNE BEER

DRENİK BEVERAGE DISTRIBUTING CO.

23776 LAKELAND BLVD. RE 1-3300

Greetings to Our Many Friends and Patrons

GLENVILLE DAIRY

Established over 40 years
Homogenized Vitamin "D" Milk — Fresh Products
Delivered Anywhere

832 East 100th St. MU

KAS ir KUR

- Dr. Tumasonis, Illinois valstybėje, gavęs gydytojo teises, Chicagoje atidarė savo ofisą. Dr. Tumasonis yra pasižymėjęs chirurgas.
- Lietuvos universitetą baigusių mokytojai ir dabar gyvenę Kanadoje, gali gauti mokytojo teises, jei baigs vienerių metų kursą Ontario College of Education.
- Dail. Vaičaitis gyvena Australijoje ir paskutiniu metu gavo darbą savo specialybėje.
- Pitsburghe gautas skulptoriaus Petro Rimšos laiškas iš Lietuvos, kuriame jis prašo atsiųsti vaistų, nes sergas džiova.
- Jau atspausa A. Vilainio knygos žmogus, kuris amžinai kelia antras sasiuvinys. Šiame sasiuvinio aprašoma vyskupo Valančiaus gimtasis sodžius, Simano Daukanto tėviškė, Platelių ežeras, Marijos Peckauskaitės tėviškė, Varniai, Medvėgalio kalnas, Tytuvėnai, Šiluva ir kt. Sasiuvinio kaina 50 centų. Gaunama šiuo adresu: A. Vilainis, 5300 W. 23 Place, Cicero 50, Ill.
- Vokietijoje, vykstant tremtinių stovyklų pertvarkymui, panaikinta Kempten stovykla. Stovykloje gyveno 600 lietuvių perkelti į Neu Ulm, Memmingen, Dillingen ir kitas stovyklas.
- Gen. P. Plechavičius, kelius mėnesius dirbęs alaus prekyboje, darbą pakeitė ir dabar dirba kaip pardavėjas vienoje Chicagos urmo krautuvėje.
- Esant labai mažai lietuvių kvotai laisvai įvažiuoti į JAV, Balfas planuoja surinkti pateisinamąją medžiagą apie esamą lietuvių skaičių Amerikoje ir prašyti prezidentą Trumaną, kad kvota būtų padidinta. JAV prezidentas tokią kvotą padidinti gali, galėtų į JAV atkelti daugiau tokių tremtinių, kurie negali pasinaudoti DP teisėmis.
- Sūdavos leidykla, iš tremties atsikėlusi į Chicago, išleido Algimanto Pagėgio eilėraščių rinkinį, pavadintą ELEGIJOS. Rinkinyje 36 eilėraščiai, daugiausia apie tėvynės ilgesį ir Vilnių.
- Vokietijoje, Muenchene, įvyko tremtinių atstovų ir Bavarijos vyriausybės įgaliotinių pasitarimas Vokietijoje pasiliekančių tremtinių reikalui. Lietuvių pasitarime atstovavo Dr. E. Noakas. Pasitarime iškelta tautinių stovyklų ir mokyklų organizavimo būtinumas.
- Čiurlioniečių koncertas, koncertuojant rudenį Carnegie Hall, New Yorke, bus perduotas Voice of America radijo stoties.
- Laikraštinkas Z. Ubražiūnas iš Vokietijos atvyko į Kanadą ir apsigyveno Toronte.
- Amerikos Lietuvių Romos Katalikų Susivienijimas savo seime, įvykusiame Detroite, išrinko tą pačią vadovybę, kuri ir praėjusiais metais Susivienijimui vadovavo.
- Agr. A. Musteikis, Lietuvoje organizavęs pievų ir pelkių pagerinimą, o tremtyje buvęs vienas MUSŲ KELIO redaktorių, iš Philadelphia persikėlė gyventi į Detroitą. Gavo darbą automobilių fabrike.
- Venecijoje, Italijoje, tarptautinės meno kritikos sąjungos su ruoštoje meno parodoje dalyvauja dailininkas V. K. Jonynas.
- Solistas P. Rūtenis, iš Vokietijos nuvykęs į Australiją, pradėjo dirbti Melbourne teatre.
- Liepos 23 dieną MARGUTIS Chicagoje rengia didelį pikniką, kuriame bus vaidinama Joninė, kuriame bus vaidinama Joninės. Vaidinimui vadovauja muzikas liška ir tautinių šokių vadovė Izolda Raillenė, dalyvaujant bato artistams S. Velbasiui ir Irenei Eidrigėvičiūtei.
- Liepos 4 — 6 dienomis Toronte su dideliu pasisekimu praejo lietuvių grafikų kūrinii paroda. Apie parodą gražiai atsiliepė dienr. GLOBE AND MAIL.
- Australijoje įvyko Lietuvių Kultūros Fondo apygardos suvažiavimas. Apygardos valdybą išrinkti: dr. V. Raulinaitis, D. Bortkevičiūtė, J. Kalpokas, dr. Kaunas ir dail. V. Simanavičius.
- Neseniai vėl vedė advokatas ir ašytojas Kleopas Jurgelionis.
- Šachmatininkas Tautvaiša dalyvauja JAV "open" šachmatų pirmenybių varžybose, kurios vyksta Detroite. Varžybos užtruks ligi liepos 22 d. Po to jis eiks į Chicago, kur numato apsigyventi.
- Dr. B. Rukša, buvęs Pabaltijo universiteto profesorius, tebegyvena Vokietijoje, Augsburgėje.
- Karo muziejus Kaune esąs iš pagrindų pertvarkytas ir pritaikytas komunistinei propagandai. Visi muziejaus eksponatai, kurie bent kiek primena nepriklausomą Lietuvą, esą pašalinti.
- Rašytojas Paulius Jurkus ne-trukus atvyks į Ameriką.

Kas dedasi Lietuvoje?

Vokietijoje pradėjusi eiti TREMTIS, lietuvių tremtinių savitarsišką, skelbia autentišką pasakojimą apie tai, kas dabar dedasi Lietuvoje. Čia dedame mažą ištrauką iš to pasakojimo.

Prasidėjus akcijai prieš partizanų gyvenimą žymiai pasunkėjo. Jie tuoj pakeitė savo taktiką: nesirodė grupėmis, bet daugiausia po du ar tris. Ypač partizanams sunku išvengti susidūrimų su strais (partizanų naikintojais) vasarą. Medžiams žaliuojant, visur lengva užsimaskuoti. Taip stribai ir elgiasi. Esant trumpoms ir šiloms naktims, jie labai dažnai nuo tamsos iki aušros pratyko prie sodybų, belaukdami pasirodančių partizanų. O partizanams tokiu metu sunkiau yra nustatyti, kur priešas jų laukia.

Bet, nežiūrint smarkiai išplėsto milicinų tinklo — partizanų veikimą užslopinti jiems nesiseka. Partizanai, kaip kokia nematoma dvasia, nuolat pasirodo tai šen, tai ten. Komunistams pataikaujančių do-

tuojantiems arba lengvai patiklinsiantiems okupantui lietuvių partizanai yra tikra rykštė.

Lietuvos gyventojams yra išduoti tam tikri asmens dokumentai. Asmens dokumento neilgas galiojimo laikas jau slepiančiai veikia gyventojus. Bet yra dar visa eilė bėdų, susijusių su tais dokumentais. Dokumentų pametimas tuojau sukelia komunistinės policijos įtarimus, ar kartais jie nėra atiduoti kokiame nors "liaudies priešiui" pasinaudoti. Pametusieji asmens dokumentus neišvengia tardymų. Lietuvių partizanai tarsi gerai žino. Jie taip pat gerai žino, kuris vienoje ar kitoje apylinkėje pasidavęs komunistams, kas savo elgesiu kenkia lietuviškam reikalui. Pas tokius tuojau prisistato lietuvių partizanai. Pirmasis apsilankymas dažniausiai yra tik perspėjimas. O tasai perspėjimas — tai asmens dokumentų atėmimas. Panašiai pasielgiama ir su vadinaisiais komjaunuoliais. Po pirmo svo apsilankymo partizanai išsineša komunistuojančių ar komunistams pataikaujančių do-

kumentus. O jų netekusieji turi atlikti ilgą ir sunkų kelią, kol pagaliau, gauna naujus asmens dokumentus, už pametimą dar sumokėdami ir piniginę baudą.

Kas per daug bolševikiškai nusiteikęs, tas dažnai atveja susiduria su daug didesnėmis, negu dokumentų atėmimas, partizanų sankcijomis.

Ypač kolchozų vadovus nuolat lanko partizanai. Pas tokius apsilankę, nieko nepašo: — pasiima, ko jiems reikia ir ir tiek. Toks apsilankymas irgi dar laikomas laimingu. Dažnai pasitaiko, kad partizanai komunistams keliaklupsčiaujantį kolchozo vadovą išsiveda.

Jei partizanai apsilanko pas susipratusį lietuvių ir apie tai patiria rusai — ūkininkas tuojau nušalinamas nuo žemės.

PRANEŠIMAS LIETUVIŲ KALBOS VADOVO PRENUMERATORIAMS

Ligi šių metų liepos 1 dienos užsiprenumeravusiems VADOVO kaina \$3.50.

Kurie jau sumokėjo \$2.50, tie siunčia žemiau nurodytu adresu dar \$1.00.

Europoj sumokėjusieji 10 DM, siunčia žemiau nurodytu adresu dar \$1.50.

Visus prašau nurodyti, per ką buvo įmokėta pirmutinė prenumeratos mokesčio dalis ir aiškiai parašyti savo dabartinį adresą.

Kas neatsiųs papildomo mokesčio ir nepašys pinigų atgal, tam VADOVAS bus išsiųstas išpirktinai ir tuo adresu, kuris buvo anksčiau duotas.

Nuo 1950 metų liepos 1 dienos VADOVO kaina yra \$4.50.

LKV Gen. Įgaliotinis JAV Juozas Audėnas, 14 Townsend St. Boston - Roxbury, Mass.

Dailininkas A. Marčiulionis

Sakoma, kad lietuvių labai sėslūs žmonės. Tačiau šiais laikais daugumai lietuvių teko pakeisti savo gyvenimo būdą ir tapti klajokliais. Panašus likimas yra ir buvusio mano mokytojo skulptoriaus Aleksandro Marčiulionio.

A. Marčiulionis gimė Lietuvoje, žagariškių miestelyje. 1936 m. jis baigė Kauno meno mokyklą. Nuo 1946 m. vedė skulptūros studiją Taikomosios Dailės Institute Freiburge. 1949 metais su savo šeima išvyko Australijon. Teko patirti, kad dabar jis atvyksta Amerikon — Chicago.

Įvairūs gyvenimo sunkumai ir sukrėtimai reikalauja daug jėgų ir susikaupimo. Silpnėsi nuo jų žūsta, o stipresni užsigrūdina ir dar labiau stiprėja. Tikiosi, kad ir A. Marčiulionis, baigęs savo Odisėją, grįš užsigrūdinęs ir praturtėjęs gyvenimo patirtimi.

A. Marčiulionis yra jaunosios kartos menininkas. Jau Kauno Meno Mokykloje buvo žinomas kaip individualistas, su ryškiu, savitu charakteriu. Paskutinėje lietuvių meno parodoje Vilniuje jis su savo "Kristaus nuėmimu nuo Kryžiaus" buvo diskusijų centras. DIRVOS skaitytojai šiandien turi progą pirmajame puslapyje matyti kito

TREMTIS

Vienintelis lietuviškas laikraštis Vokietijoje. Eina nuo 1950 metų liepos mėnesio pradžios, kas savaitę. Leidžia ir redaguoja žurnalistas SIMAS MIGLINAS. Prenumeratos kaina Amerikoje ir Kanadoje — 50 centų vienam mėnesiui —

TREMTIES atstovai:

Visai Amerikai, išskyrus Chicagos miestą — St. Nasvitis, 4579 W. 157 St., Cleveland 11, Ohio

Chicagos miestui ir Kanadai — W. Stuogis, 1114 Florence Ave., Evanston, Ill.

REMDAMI TREMTI, REMIAME VOKIETIJOJE LIKUSIUS LIETUVIUS — BE UŽJURIO LIETUVIŲ PARAMOS JIE LIKS BE LAIKRAŠČIO!

RUDI ŠNIŪRELIAI

Gavau 23 laiškus iš skaitytojų, gyvenančių įvairiose Amerikos vietose. Iš jų aiškiai matau, kad tautiečiai jautriai atsiliepia dėl kiekvieno sunkumų patekusio brolio.

Iš 23 laišku — 17 parašyta moterų, o 6 vyrų. Keturiolika iš jų reiskia užuojautą Jonui Ubagai. Siūlo jam dar papildomai atsiųsti skudurų ir šiaip daiktų, jei dar turi vietos kur sukrauti.

Keturiose laiškuose prašo jo adresą, trijuose buvo įdėta po naują porą batams šniūrelių su geriausiais linkėjimais neprarasti nuotaikos, o dviejuose (neparašytuose) gavau į kailį aš, jūsų nužemintas tarnas Skinka.

Vienas trenkia į mane perkūnais už "išniekinimą mūsų graži tradicijų papročių priešistorijos akis".

Esą, "tūli tipeliai pergreit

nustoja specifinių bruozų ir pradeda išsistatinėti ponais. Šitokie, aišku, ir nutautėjimui patys, sėdintys neatsparūs. Reikėtų susirinkimuose priimti protesto rezoliucijas, pasmerkiant bandymą atšaldyti užsimezgusius šiltus santykius tarp senų ir naujų ateivių."

Antrame laiške dar paprasčiau: "Pavyduoli, pavydi senos puodynės! Žinau, seniau buvai Skinkevičius, o čia pasidarei Skinka. O kur pradingo kaimynų gaidys? O po to pavarde su trumpėjo... Ha, ha, ha! I sveikata, aš tau nepavydžiu... O jei prikišai moteriškas suneles ir tą vaikų vežimėlį, ką mane kaimynė privertė paimti, tai juk aš amžinai viengungiu nebūsiu, apsisėsiu ir bus žmonai ir vaikui. O tavo, visų tos galvos, patarimo nepasiklausiu. Čia laisvas kraštas —

kas ko nori, tą ir ima, jei geradarė duoda ir net beveik per prievartą!

Sėrep, sanavagan!"

Tai gi. Vis toji nelemta prievarta.

Vakar buvau liudininku epizodo be prievartos, kur veikiantieji asmenys yra kitataučiai.

Miss Halina fabrike rinko aukas savo sužadėtinio Džonio trūkui išpajuti. Džonis čia pat stovėjo prie durų, jūreiviškai apsirėdęs, ir nekalta šypsena stebėjo aukų rinkimą. Haliną užjausdami fabriko darbininkai metė į skribelę nikelius, dailius, kvoterius, o aš pagalvoju, kad čia nebus nei protestų, nei pasipiktinimų ir, gerėdamas, Džonio šypsena ir Halinos pasiaukojimu artimo laimėjimui ir skribelę pusę dolerio.

Ramybė žmonėms geros vartijos pasieniais gyvena kiti"

RAŠALO AŠAROS

Bronys Raila

Oi laikas, jau laikas...

Gal kiek greičiau, negu buvo galima laukti, pasaulio istorija vėl pradeda rašyti krauju. Ir mums, jos liudininkams, gal nebė rašalo, o kraujo ašaromis teks netrukus lydėti laikiasias rungtynes tarp tironijos ir laisvės.

Liepsenos židiniiais, pridengtais dvokiančių dūmų, tos rungtynės eina visą laiką. Tačiau jau per daug reikšinių atsiskleidžia, rodančių gaisro pradžią. Gal už metų ar dar kitų ateis didysis įsiliepsnojimas, bet gal šios valandos sprendimas jau bus pasenęs rytoj...

Prieš porą metų viena lietuvių, bolševikų išvežta į anglių kasyklas anapus Uralo, persiuntė į Tėvynę tokią šurpią malda: "Viešpatie, tegu prasideda karas, tegu amerikiečiai numeta ant mūsų atominę bombą, — kad tik greičiau pasibaigtų mūsų kančios..."

Tai desperacijos šauksmas, bet jis kartu išreiškia viltį, kad tuo gal bus Tėvynė išlaisvinta. Niekas iš mūsų neabejoja, kad bolševizmo tironija neišnyks ir nesužvelnės nei per derybas, nei nuolaidas, nei per jaltikiškus bendradarbiavimus, nei per karantino uždėjimą tam tautų kalėjimui. Kalėjimas per didelį, ir nuolat kraujo alkani meškos dantys pasidarė per aštrūs.

Jei meška liktų tik pažabota, ji rys aukas toliau, kurios buvo pasigrobtos ar dovanos. Sustiprėjusi, ji vėl griebtų šonus. Tai aišku, kaip ir tai, kad Vakarų sąjungininkų visa pokarinė politika ir strategija jau baigė lošti savo bankrotą.

Taip įvykiams plėtojantis, lietuvių tautos likimui vėl atsiveria naujos "perspektyvos". Nebūkime vaikai, — atneš mums jos gero tik tada ir tiek, kada mes patys ir kiek mes patys norėsime ir pajėgsime pakreipti mūsų reikalą tinkamam plotnėn.

Tokiomis dienomis aš vis glaudžiasi prie radijo aparato, o akys graibosi vėliausios laidos laikraščio pirmųjų puslapių. Knyga atidedama į šalį. O lietuvis dar žiūri, kas jo politikos "rikiojančių veiksmų" daroma...

Tai gi, perskaičiau komunikatą mūsų spaudoje apie trijų asmenų Vliko delegacijos viešėjimą Romoje. Šventųjų metų proga tampa suprantama visa aukštai dvasingoji tos misijos atmosfera. Aiškios būtų ir konkrečios išdavos: jei po ateinančio tarptautinio sugrūmo Lietuvos valstybės reikalams lemiančio poveikio galės turėti Popiežiaus ir de Gasperi italų vyriausybės veiksniai, tai Vliko delegacija Romoje jau dabar bus daug pasiekusi. Tai įtikina josios ilgas komunikatas tuo reikalu.

Be galo aukštai vertindamas dvasines ir moralines vertybes,

KEBLUS ATSIKIMAS

Vienas Maskvos stachanovietis už darbštumą gavo premiją — Stalino paveikslą. Įmonės mitingo metu ją įteikiant jo veidas apsiniaukė. "Ką, gal draugas nenori tokios dovanos?" — paklausė įmonės direktorius. "Ne — buvo atsakymas, aš labai džiaugiuos gavęs tokią brangią dovaną, tik man neaišku, kur aš ją padėsiu." "Nagi, pakabinsi savo kambary ant sienos!" — patarė direktorius. "Negaliu, drauge direktoriau, nes man priklauso tik kambario vidurys! Kambario pasieniais gyvena kiti"

tokia dalykų išeitimi aš tuo tarpu nuodėmingai kiek abejoju. Todėl daugiau žiūrėjau, kiek lietuviams tuo tarpu svarbesniu savitarpio santarvės reikalu ten buvo suplanuota. Bet apie tai teradau tik kelius žodžius: jog turėtą pasikalbėjimų su Lietuvos ministru Lozoraičiu... Nepasakyta nei žodžio, nei kas aptarta, nei ypač dėl ko susitarė. Žinant, su koku jausmu ir kurtuazija Vliko delegatai tiems pasikalbėjimams "ruošėsi", beveik aišku, kad žymesnio suglaudėjimo nepasiekta.

O tai yra liūdniausia, ir dėl to vieną kartą iš daugelio vėl kyla klausimas: ar mūsų tautinės ir valstybinės pajėgos užsienyje yra tinkamai pasiruošusios ir eina sveikais keliais pasitikti, anot K. Pakšto, tą rizikingą būsimą karo loteriją?

Daug stilistiškai negudraujant, metas ir reikia atsakyti: — Ne! Juo daugiau artėja mums lemtingesnės perspektyvos, tuo mes labiau nusirikiavome...

Būtų per platus reikalas šioje vietoje nagrinėti, kodėl politiniai emigrantai kaip tik politikoje taip nusirikiavo. Daugelis iš mūsų manė, kad Lietuvos laisvinimo akcija užsieny turi eiti per bent dešimties politinių partijų ir grupių sudarytą erzac-parlamentą ir erzac-vyriausybę, kurios, aišku, niekas nepripažino. Tas visas buvo sukonstruota ant laikinio ir atsiktinio tremtinių stovyklų pagrindo. Emigracijai iš Vokietijos baigiantis, teko ne tik "vyriausybę" sujungti su "parlamentu", bet ne viena "partija" ėmė stokoti atstovų įvairiuose organuose...

Pernykštė veikla dėl Mažosios Lietuvos atstovavimo labai gliliai pakirto visuomenės pasitikėjimą tais, kurie valstybinius reikalus, pasirodo, tegali spręsti tik per "grupių aritetiką". Kaip BRITANIJOS LIETUVYJE rašo žinomas ekonomistas St. Kuzminskas, pasidarė aišku, kad "Vlikas jau klydo kilimais tą taką, kuriuo Vokietija ruošiasi eiti"...

Varžymasis dėl tuščio "komandavimo" su pastoviuoju ir nepartinu Lietuvos valstybės reikalų atstovavimo užsieniuose elementu, — Respublikos pasiuntiniais ir jų diplomatinio šefu S. Lozoraičiu, — yra ne tik apgailėtinas, bet daugiau nebeapateisinamas.

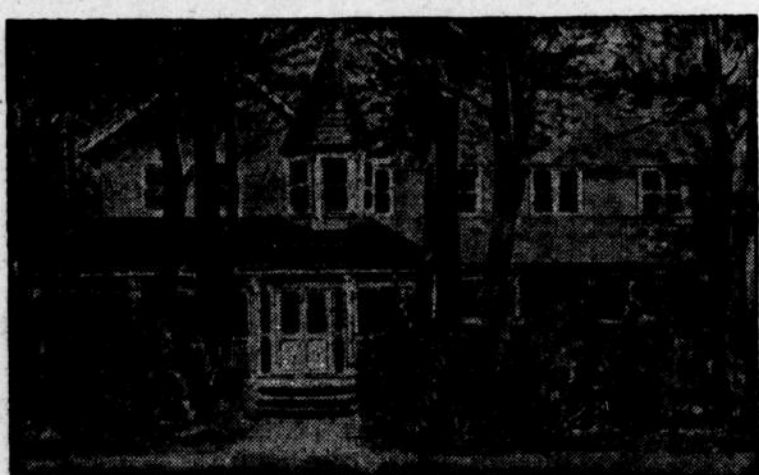
Šiuo metu "rikiojančių veiksmų" lokalizavimas mažame Vokietijos provincijos miestelyje yra pasidaręs ne tik anachronizmas, bet stačiai ironija ir nelaimė. Ar tai atsirado iš višiško ateities nenumatymo, ar dėl kelių lyderių buko egoizmo, beveik sunku būtų atspėti.

Oi laikas, jau laikas iš miego pabusti... — kadaise dainavo Maironis.

Ar mes pabusime iš iliuzijų, ar ir toliau, kaip šapas, būsime nešami ne tik įvykių srovės, bet ir žlbiausio egoizmo? O vanduo šapus neša ne į laisvę ir saulę, tik į duobes ir pragarmę.

Aš neturiu iliuzijų dėl vienybės ten, kur partijų talmudistai yra sau nusiminkę stabukus. Bet turiu iliuzijų bent dėl padoraus bendradarbiavimo visų rezistentų, dėl kovos vienybės, dėl mūsų santarvės su tais, kurie dar saugo mūsų namus ten, ir kur patvarkę vaikai svajoja grįžti, — žinoma, čia iš anksto pasiryžę aplamdyti kaulus savo partijos priešams.

Ar nesusigėsimė?...

ŠTAI VASARVIETĖ,

kurioje atostogaudami lietuviai gali pasijusti

vasaroją .. Palangoj!

Stony Brook Lodge Tel.: Stony Brook 586

Čia priimami ir didesni pobūviai. Ideali vieta gegužinėms. Rezervuodami kambarius atostogoms arba norėdami daugiau informacijų, rašykite:

Pr. Lapienė, POB 526, Stony Brook, N. Y.

DIENOS KLAUSIMAI

Redaktorius VINCAS RASTENIS, 6820 Superior Ave., Cleveland, Ohio. Tel.: EN 1-4486, ar HE 1-2447

KITI LAIKAI — KITOKS VEIKIMAS

ATSISUKIMAS, kurį skelbiame šio laikraščio pirmajame puslapyje, yra kreipiamas į visus Amerikoje gyvenančių lietuvių kultūrinius sambūrius ir paskirus kultūrininkus. Kiekvienas, kas skaitys šį atsisukimą, negalės neatkreipti savo dėmesio į pagrindinį kvietimą: **persiorganizuoti** ir steigti Lietuvių Kultūros Fondo skyrius atskirose vietovėse.

Šis atsisukimas kreipiamas į visus šioje šalyje gyvenančius lietuvių kultūrininkus, nedarant skirtumo, kiek laiko kuris čia gyvena. Tačiau gal ne vienas iš tų, kurie čia veikė ne metus — kitus, o jau ištisus dešimtmečius, dar vieną kartą kils klausimas: ką čia dabar nauja sugalvojo? Ar senos ir išbandytos organizacijos nebetinka?

Pasidairykim, kaip yra. Daug yra Amerikoje lietuviškų organizacijų, kurios dalį, kartais net didžiausią savo veikimo dalį nukreipia kaip tik į kultūrinę sritį. Yra ir sena garbinga organizacija, pasišventusi vien tik kultūrinei veiklai — Tėvynės Mylėtojų Draugija. Bet visi jaučia, kad vistiek kažkoks dar trūksta, kažkoks yra ne taip, kaip dabar reikėtų.

Kodėl? Visų pirma, todėl, kad šitaip išbarstyta veikime nėra ir net negalima sudaryti jokios sistemos. Yra kebliau, negu tada, kai "dešinė nežino, ką daro kairė". Yra taip, kad iš šimto dirbančių rankų dažnai kiekviena nežino, ką daro kitos 99... Išblaškytu būdu veikiant, galima atlikti daug smulkių darbų, bet juk žinoma, kad iš smulkių akmenėlių galima sukrauti didelę krūvą, tačiau negalima padaryti vieno didelio akmens. Buvo laikas, kada buvo labai svarbu ir naudinga iš akmenėlių dideles krūvas krauti. Jos ir buvo sukrautos. Bet kad žengtumėm tolyn, reikia šiandien ir bent keletą labai stambių akmenų atritinti. O to negalima padaryti, veikiant taip išsiblaškius, kaip dabar. Reikia didesnės jėgų mobilizacijos ir jų tikslesnio susitvarkymo.

Atsisukime yra paminėti stambieji uždaviniai, kuriuos gerai susiorganizavę turėtumėm atlikti. Tai yra tikrai sunkūs akmenys. Nei viena iš esamųjų organizacijų nepajėgtų jų gal nei iš vietos pajudinti. Tik sujuntomis jėgomis galima tikėtis tuos akmenis paritinti. Sakome "tikėtis" nes gal tie užsimojimai tik graži svajonė, gal nei sujungtos pajėgos netesės to atlikti... Bet oandytį, ryžtis būtina reikia, kadangi tai yra toki svarbūs reikalai, kad nieko nedarymas dėl jų būtų nedovana-notinas apsilėidimas, už kurį ateityje būtų skaudžiai kaltinami.

Kodėl nebūtų galima pasiekti to paties, neieškant naujų vardų, naujų formų? Kodėl nebandoma tų uždavinių siekti per seną pažįstamą, tiek daug nusipelnusią organizaciją — Tėvynės Mylėtojų Draugiją, kaip tai ir buvo neseniai siūloma?

Žinoma, galima buvo ir taip bandyti. Kai Clevelande kūrėsi pirmasis Amerikoje Lietuvių Kultūros Fondo skyrius, buvo gana ilgai sustota ties klausimu — ar steigti tą skyrių, ar atgaivinti čia veikusį Tėvynės Mylėtojų Draugijos skyrių. Tačiau paaiškėjo, kad buvusieji tos draugijos veikėjai patys su didelėmis abejonėmis pažūrėjo į atgaivinimo prasmingumą. Sako, TMD tradicinė veikimo sritis buvo knygų leidimas. TMD buvo lyg lietuviškos knygos prenumeratorių klubas. Dabar, kada kalbama apie visą eilę kitų uždavinių, tai ir TMD jų besigriebdama turėtų iš pagrindų persitvarkyti ir atitinkamai prisitaikyti. Tad, sako, geriau jau palikti savo darbą atlikusią TMD ramybėje ir pradėti naują būdą veikti.

TMD centras buvo pasiryžęs dar bandyti šią veiklą sutalpinti TMD rėmuose ir galvojo apie kultūros reikalams fondą ir net specialią kultūrininkų kolegiją prie draugijos vadovybės, kuri sudarinėtų artimiausių darbų programą ir spręstų, kiek kuriems darbams skirtina lėšų iš fondo, kuriam didinti būtų naudojamas visas organizacijos sumanymas ir visos jai prieinamos priemonės. Tačiau TMD seimas nesiryžo tokį sumanymą vykdyti. O draugija su pora ar trejetu šimtų narių ir su dviem doleriais metinio mekesčio vargiai ar gali sudaryti fondą nors vienai knygai per metus išleisti — ką jau bekalbėti apie didesnius dalykus! Taip mintis atlikti didesnius darbus per TMD, atrodo, turi būti palaidota.

Yra dar ir kita priežastis, dėl kurios nebuvo galima tikėtis sutelkti į TMD visas turimas kultūrinės veiklos pajėgas. Tai mūsų jau minėtas tos draugijos per ilgus metus susidaręs tam tikras pasaulėžiūrinis veidas, kuris bent daliai esamų veikėjų būtų priežastis susilaikyti nuo įsiliejimo į ją.

NESIJAUDINKIT, MOTERIŠKES!

Liepos mėnesio pradžia, pasirodo, Clevelande blogas laikas: kai kuriuose moterų būreliuose šituo laiku čia prasiplatina tokia keista epidemija... Pirmutinis tos epidemijos ženklas — nesuvaldomas karštis rašyti lietuviškus laikraščius piktus anoniminius laiškus. O paskui prasideda tų pačių kliejimų nešiojamas ant liežuvių, kurie, sako, tokios epidemijos metu labai pailgėja ir pasidaro labai smailūs...

Pernai šituo metu epidemija pasireiškė kliejėjimais apie "maišus" (t.y., apie lietuviškus tautinius drabužius), o šimet, kaip matyti iš vieno čia šalia dedamo laiško, — apie vyrus, kurie esą pasislėpę už moterų sijonų...

Šio laiško rašytojos ar rašytoja teisingai nujaučia, kad tokio laiško redakcija gali nespausdinti... Vien dėl to, kad tas laiškas pats yra paslėptas "po sijonu": rašytojos nedrįso prie laiško pridėti nei vienos pavardės, nei vieno adreso. Žinoma, vien jau tuo jos parodo, kad tai nėra tikra prasme amerikietės moterys. Amerikietei moteriai visų pirma turėtų būti gėda būti savo žodžio ir jį taip slėpti po anoniminiu laišku. Na, pagaliau, rašanti laišką amerikietę moterį vardu, tikra amerikietė pirmą pasirūpintų išmokyti amerikietiška rašyti be klaidų...

Jeigu mes vis dėlto paskelbiame šitą laišką, tai visai ne tam, kad būtinai norėtumėm parodyti, jog — va, nebijom! Iškeliam jį aikštėn tik todėl, kad, kaip pereitų metų praktika parodė, toks iškelimas yra neblogas vaistas prieš tą keistą liepos mėnesio epidemiją. Juk ir pernai pagarsėjusios "maišininkės", kai susidūrė su vieša nuomone, nutilo, nusiramino ir... pasveiko. Kada šimet lietuviai jau kviečiami su savo tautiniu menu pasirodyti pačiose garbingiausiose amerikietiško švenčių programų dalyse, tai jau niekam nėra drąsos sakyti, kad lietuvių pasirodymai gėdą daro!

Taip ir dėl savanorių ir frontų. Jūs, moteriškos, nusiraminkit. Lietuviai, daugumas ir tų, kurie čia dabar yra, prieš šitą Amerikos priešą jau kovojo

Nuomonis

Speciali "mobilizacija" lietuviams...

Mes, amerikietės moterys, šį ryt skaitėme lakraščius (čia buvo pridėta iškarpą su straipsniu, kaip vienas 19 m. lenkas, prieš septynis mėnesius atvykęs į Ameriką, pasisūlė savanoriu į kariuomenę kovoti Korėjoje. Iš straipsnio dar neaišku, ar jis bus priimtas. Red.) ir galvojom, kiek lietuvių savanorių rengiasi eiti padėti USA???

Mums atrodo, kad lietuviai bėgo iš savo krašto, milijonai jų, ir mes maitinom juos penkerius metus, kada mūsų vyrai žuvo, o moterys rūpinosi vaikais ir dirbo dirbtuvėse.

Dabar, jūs gavot pagalbą iš mūsų atvykti čia ir — ką gi jūs rengiatės daryti????? Sėdėti užppakaly ir leisti mūsų vyrams vėl kovoti už jus???

Išspausdinkite šį straipsnį ir pažadinkit lietuvių, — o kaip jūs patys????

Mes amerikietės moterys jaučiame, kad lietuviai vėl bėgs ir rūpestingiausiai pasistengs, kad išvengtų ėjimo į fronto linijas. Pabuskite, lietuviai, ir parodykit savo gerą dvasią. Mums gėda dėl jūsų tikra gėda.

Mes jaučiame, kad jūs nespausdinsit šito laiško????? Jūs pasislėpsit už moterų sijonų. Ar tiesa?????

Parodykit, kad esat vyrai, kaip mūsų USA vyrai.

Jūsų

Amerikietės moterys iš USA

Šis laiškas parašytas angliškai ir jame pridėta daug daugiau klausukų, negu čia pakartota, o taip pat nemaža ir rašybos klaidų...

devyneta metų anksčiau. Lietuviai ir dabar kovoja su šiuo priešu be pertraukos jau šešeri metai ir toji kovoj priešui yra padarę nuostolių gal ne mažiau, kaip dabar padaryta Korėjoje, o aukų toji kovoj pra sudėję tur būt ne mažiau, kaip kiti jų turėjo per visą didįjį karą...

Jeigu skaitot, moteriškos, DIRVA, tai prieš porą savaitių galėtumėte rasti vieno iš tokių kovotojų aprašymą, kaip jis gynėsi nuo tų pačių priešų, kurie tada buvo apsiginklavę... Amerikos ginklais, maitinosi Amerikos moterų pagamintais konservais ir apsirengę Amerikos moterų siūtais drabužiais. Niekas iš lietuvių priešą jau kovojo

(Pabaiga 6-me puslapyje)

Jurgis Kastytis Gliada.

IMIGRANTO ELEGIJA

Bėga mūsų laivas į didžiulį uostą; uostą iškaišytą milžiniais namais. Ir sūrus lašelis rieda man per skruostą — ko tu, vandenyne, ko tu dar taškais?

Švilpia mūsų laivas — sveikina krantinę. Juokias laivo žmonės — keliui pabaiga. O mintis, kaip durklas, kaip šalna ledinė, veria mano širdį sopuliu staiga.

Šioj šaly beribėj, šiam žmonių smiltyne, ar nepasimesim, kaip menka smiltis; žemė nematyta, žemė ne tėvynė; gėsta miršta sieloj grįžtančio viltis.

Nebaisu man vargti, nebaisu pelnyti skurdų duonos kąsnį samdinio vargais — lyg rudens lapeliai vėtrų išblaškyti, tapom agasferais, valkatom, vergais...

Bet baisu, kai metai sunkūs, begaliniai prasiirs virš mūsų eiseną rūščia, mano vaikas mielas, garbanos lininės, tars man: mano tėve, man tėvynė čia!

Iš neseniai išleisto rinkinio
A V E A M E R I C A

20,000-tosios naujakurės sutikimas

JURATĖ ORINTAITĖ

buvo 20,000-toji iš lietuvių, atvykusių į Ameriką pagal Tremtinių imigracijos įstatymą. Todėl ji ir gavo dovanų paveikslą matomą lėle ir buvo iškilmingiau sutikta. Dešinėj iš viršaus — Balfo pirmininko pavaduotojas įteikia jai tą dovaną. Šalia jų Juratės tėvai, Stasys ir Juzė Orantai ir jos jaunesnioji sesutė Dalia-Marija, kuri nepatenkinta, kad jai kažkodėl lėlės neduoda... Žemiau — susirinkusieji į "sukaktuves" kiti atvykstančiųjų globėjai su gen. konsulu J. Budriu priešaky. Orantų šeima apsigyveno Clevelande.

Lietuvių emigrantų dainos

Surinko Dr. J. Balys

5. Amerikos šalis.

1. Amerikos šalis
Tai labai bagota,
Biednų ir turtingų
Griaudžiai apraudota.

2. Vieni verk tėvelių,
kuriuos reik paliktie:
Antri verk panelių,
kurias reiks užmirštie.

3. "Cit, neverk, panele,
Tave neužmiršiu, —
Nors in pusę metų
Gromatą rašysiu."

4. Netruko praeitie
Tie du trys meteliai,
O aš dar panelei
Gromatos nerašiau.

"Tetos daina, buvau 6 metų, kai girdėjau."

Dain.: Ona Kirelevičienė, 54.
Gimt.: Gilberton, Pa. (Lietuvoj nebuvo). Jos motina kilusi iš Šilso-džio k., Alytaus par. Gv.: 212 W. Spring St. Frackville, Pa. Užr.: 1949.VIII.24. Arch.: R 32/46.

6. Šiandien Lietuva yra išnaikinta*.

1. Ar ne Lietuvoj
Esu gimus augus?
Ar ne Lietuvos
Esu duoną valgius?
Diena rūsti,
Diena sugraudinta,
Šiandien Lietuva
Yra išnaikinta.

2. O ta Lietuva,
Kai rožė žydėjo;
O ta Lietuva,
Kai mėta kvėpėjo.
Diena rūsti,
Diena sugraudinta,
Šiandien Lietuva
Yra išnaikinta.

Ta pati Ona Kirelevičienė.
Arch.: R 32/44.

* Ši daina atcirdo pirmojo pasaulinio karo metu.

7. Sėdi lietuvis po langu rymodams.

1. Sėdi lietuvis
Po langu rymodams,
Žiūrį į pušyną
Įvairiai dūmodams.

2. Šitas pušynėlis
Klesčia rūbo jausmą,
Širdis lietuvi
Turi gana džiaugsmo.

3. Lygioje lankelėj
Suskambė dalgelės,
Šieną greboja
Jaunosios seselės.

4. Ten mūsų senukai
Anūkus daboja,
Kai graudžiai suverkia,
An rankų nešioja.

5. Rugeliai pribrendę
Siūbuoja bangomis,
Tuoju grius nuo kelmo
Užgauti dalgelio.

6. Tenai piemenėliai
Birbia su rageliais,
Aria pūdmėlį
Berniukai jauteliais.

7. Pavasario dieną
Nueik į girelę,
Būsi ir nevalgęs
Linksmas per dienele.

8. Malonūs balseliai
Drabučių paukštelį
Raibosios gegutės —
Kai meilūs žodeliai.

"Iš Lietuvos atsivežtinė".

Dain.: Elena Kundrotienė, 70.
Gimt.: Žemaitkiemio k., Prienų par.
Atv.: 1897. Gv.: 420 W. Pine St.,
Mahanoy City, Pa. Užr.: 1949.VIII.
22. Arch.: R 30/14, D II/35.

JAUNOJI KARTA

Laidinama kiekvieno mėnesio trečią savaitę. Redaguoja ALDONA AUGUSTINAVICIENĖ. 4579 West 157th Street, Cleveland 11, Ohio. Tel.: CL. 0631.

Marija Pečkauskaitė --
jaunimo auklėtoja

20 metų mirties sukakčiai paminėti

Mariją Pečkauskaitę vadina me jaunimo auklėtoja ne vien dėl to, kad savo raštuose ji yra palietusi daug klausimų, tiesiogiai liečiančių jaunimą, bet ypač dėl to, kad visa Marijos Pečkauskaitės pedagoginė ideologija yra skaidri jaunatviško idealizmo. Jaunimo auklėtoja ji yra ir dėl savo ypatingo sugebėjimo prie jaunimo prieti, dėl savo subtilumo ir dėl to, kad Marija Pečkauskaitė yra atradusi visoje savo kūryboje nepaprastai grakščią auklėjimo formą.

M. Pečkauskaitės pedagoginė ideologija jaunimui išplaukia iš jos pačios pasaulėžiūros principų bei nusiteikimo ir iš gyvenamojo laikotarpio reikalavimų. Giliai religinga, į žmogų ir į žemės gyvenimą ji žūri amžinybės akimis. Iš čia kyla jos tikrasis idealizmas ir noras gyventi ne savo egoistinių polinkių vedamam, bet įkvėptam Dievo, savo žemės ir žmonių meilės. Dėl to ji nori matyti jauną žmogų religingą, patriotą, altruistą.

M. Pečkauskaitės skelbiamas idealizmas jaunimui yra prieinamas, nes jis nėra atitrūkęs nuo gyvenamosios kasdienybės, lygiai, kaip ir jos kūryboje jauni žmonės yra gyvi gyvenimo žmonės, nors ir išidealizuoti, bet nei jaunystės, nei jaunystės džiaugsmų neatsisakę. Tik tie jaunystės džiaugsmai neturi būti paviršutiniai ir menki. Ji ieškojo jaunimui platesnių kūrybinių džiaugsmų, savęs nuagėjimo. Ji norėjo matyti jauną žmogų, susirūpinusį savo asmenų visokiaropu tobulėjimu, apsikrovusį darbais ir pareigomis, o savo gyvenamąjį aplinkoje kitiems pasiūlyti.

Jaunas žmogus nori mylėti ir būti mylimas ir meilės ilgesys yra labai ryškus M. Pečkauskaitės kūryboje. Tik toji meilė yra tikra ir amžina. Tai ne menkos liepsnelės, užsidegančios ir greitai gesančios, tai amžina ugnis, kuri priverčia mūsų širdį tyrinėti ir amžinai plakti tai kitai, tam kitam. Meilė savyje turinti doriną, čios galios, ji priverčia jauną žmogų tobulėti ir palengvina jam žmogiškojo idealo siekimą.

Marija Pečkauskaitė gyveno ir kūrė tuo metu, kada Lietuva neturėjo nepriklausomybės. Lietuvos vargus ir gyvenamojo momento sunkumą rašytoja stipriai išgyveno, dėl to jos kūryboje randame labai daug patriotinio idealizmo. Ji ragina apsišvičiusį Lietuvos jaunimą tapti gyvenamosios aplinkos vadais: šviesti liaudį, mokytį vaikus, rūpintis vargšais, pasiaukoti savo kraštui, tik jam dirbti ir tuo būdu kovoti už Lietuvos gerovę.

Būdama lietuviškos bajorijos atstovė, ji ypatingai rūpinosi jaunąja bajorijos karta, ją iškūnėdama, kad tik lietuvių dirbdama ir lietuvių rūpindamasi, jaunoji bajorija atliksianti savo pareigą. Dėl to jos kūryboje jaunieji herojai, dvaro atstovai tampa mokytojai bei švietėjai ir gyvenamosios aplinkos pavyzdžiai.

Jaunas žmogus, M. Pečkauskaitės manymu, turįs tapti moraline asmenybe, spinduliuojančia savo aplinkoje. Šito siekė ji savo teoriškai pedagogiškai savo grožinėje kūryboje. Jos

sukurti veikėjai remiasi rašytojos pedagogine ideologija. Jei tuos vadinamuosius idealius žmones sunku sukurti ir padaryti gyvenimo žmonėmis, tai M. Pečkauskaitės kūryboje, jos didžiulio talento dėka, nors ir labai išidealizuoti, jie tapo ne tik mieli ir simpatingi, bet ir gyvi.

Ne vienas jaunuolis ar jaunuolė, skaitydami "Viktutę", "Vincą Stonį", "Mėlynąją Mergelę" ir kt., mieliai norėtų tapti tokiais, kaip jos vaizduojamieji herojai. Štai kur didysis Marijos Pečkauskaitės talentas: jos žavūs pamokymai jaunimo neatstumia, bet jį patraukia.

Šiais metais liepos 24 dieną sukanca dvidešimt metų, kaip netekome didžiosios auklėtojos. Bet jos kūryba ir visos jos mintys yra brangios ir svarbios mums ir mūsų jaunimui. Jos raštai nėra pasenę, kaip negali pasenti tikroji ir teisingoji gyvenimo filosofija, kaip negali pasenti jokie moralės dėsniai, kuriais remiasi visos žmogiskasis gyvenimas. Pagaliau M. Pečkauskaitės kūryba nepasens niekada ne vien dėl idėjinės kūrybos pusės ir dėl minčių gilumo, bet ir dėl literatūrinės formos tobulumo, stiliaus straipsniais, tą parodė ji

"Išsigimęs menas" ir visuomenė

"Atstumiąs purvas, prisidengęs menu!" Taip buvo sutiktas vienas didžiausių modernaus meno "kūrėjų" Pablo Picasso. Nors šiandieną šis genialus ispanas yra įkopęs Parnaso viršūnėn, tačiau "išsigimėlių" krikštijamas dažnas modernistas, kurio kūryba dėl tam tikrų priežasčių nėra suprantama. Šio rašinio tikslas ir yra pažvelgti į vadinamo "meno" ir visuomenės konflikto atsiradimo kelias svarbesnes priežastis.

Kiekviena naujovė yra sutinkama abejingai ir kritiškai. Tik įvairūs išradimai civilizacijai pakelti yra priimami išskėstomis rankomis, nors dažnai jie tarnauja paties žmogaus tobulėjimui sunaikinimui. O kultūriniai laimėjimai yra nustumiami į šalį, lyg jie būtų nereikšmingi visame žmogaus gyvenime.

Šiandieninė pasaulio būklė parodo, prie ko priveda civilizacijos pastatymas aukščiausiai kultūrai. Žmonija, kopdama civilizacijos laiptais aukštyn, kultūros srityje nebesiekia žymėsių laimėjimų. O stovėti vietoje, reiškia žengti atgal.

Todėl visuomenė ir paskiras jos narys, tapęs didžiulio mechanizmo dalimi, nepajėgia suprasti ir tinkamai įvertinti nuomasmės atsiskyrusių meno kūrėjų darbų ir minčių.

Kūrėjas eina pirmyn, o visuomenė, sutilpusi naujausiame "forde", skuba gyventi ir neturi laiko sustoti ties kultūros stotimi. Nesigilindami į kultūros vertybes, jie nebesuspėja sekti kūrėjų žingsnių ir tuo pačiu negali jų kūrybos suprasti.

Yra sakoma, jog, norint pažinti dabartį, reikia pažinti praeitį. Šis posakis puikiai galima pritaikyti ir meno supratimui bei jo teisingam įvertinimui.

DIRVOS skyrius jaunimui

MANO ŽEMĖS PAUKŠČIAI

Kiekvieną rudenį iš mano žemės skrenda paukščiai, kiekvieną rudenį palieka tėviškę lizdus. Kiekvieną rudenį jie skrenda, kad sugrįžtų, kai vėl į žemę grįš pavasaris skaidrus.

Kiekvieną rudenį iš mano žemės skrendantieji paukščiai savų sparnų plazdėjimu išrašo ilgę ant mėlyno dangaus skliautų.

Kiekvieną rudenį iš mano žemės skrendantieji paukščiai, čiulbėdami ar melsdami aplėkdavo laukus, nes jų gyvenimas, kaip ir žmogaus kelionė, yra nežinomi trapus.

Kiekvieną rudenį iš mano žemės skrenda paukščiai, kiekvieną rudenį jie skrenda dideliais būriais, kad niekas ilgoje kelionėje nepalaužtų, kad širdį atgaivintų tėviškės sapnais.

Kiekvieną rudenį iš mano žemės skrendantieji paukščiai savų sparnų plazdėjimu išrašo ilgę ant svetimo dangaus kelių.

Ar gali nenorėt į gimtą žemę grįžt žmogus?

Iš neseniai išleisto rinkinio ELEGIJOS

lygiai taip pat jiems rašytų ir kreiptųsi į lietuviškąjį jaunimą, norėdama sukurti iš visų jaunųjų lietuvių išeivius tokias pačias moralines asmenybes, tokius pačius Lietuvos mylėtojus ir aktyvius idealistus, dirbančius mūsų nelaimingam kraštui.

Argi tad mums neišgirsti jos balsą, dvidešimt metų po mirties dar bylojančio iš jos kūrybos? A. Augustinavičienė

Menas nėra tik šventadienio pramoga, bet giliausiai įvelgtas viso žmogaus gyvenimo ir pasaulio tikrovė. Meno srovės, kurios mažiausiai atsiremia gyvenimui, savaime yra išstumiamos ir užmiršamos. O natūraliai išplaukusios kryptys lieka amžinai gyvos.

Todėl, norint suprasti modernųjį meną, reikia būti susipažinusi su ankstyvesnėmis meno srovėmis. Kiekvienas mokslas turi savo "abėcėlę". Meno "abėcėlė" nėra vien išmokstama, bet pajuntama ir išgyvenama. Teisingas meno kūrinių supratimas yra taip pat savos rūšies kūryba.

Tačiau visuomenė šiandieną yra per daug "praktiška", kad būtų linkusi susipažinti su elementariausiais meno dėsniais. Tai vis daugiau įsigaliojo materializmo pasėka. Bedugnė tarp kūrėjų ir visuomenės darosi platesnė ir gilesnė.

Dar niekad taip klaidingai nebuvo suprasta meno esmė, kaip šiandien. "Kas gražu — meniška", įsiskverbė tartum pikta ir žalinga sėkla mūsų sąmonėn. Nors tam tikra prasme menas yra grožis, tačiau jis ne visada būna gražus. Jis nėra tam, kad juo grožėtumės, lygiai, kaip gyvenimo prasmės ieškojimas nesutelpa džiaugsmo ir grožio

Ne tiek daug laiko man reikia nutapyti paveikslą, — tarė vienas garsus tapytojas, kai jo paklausė, kiek laiko jis tapė sceną, kurioje sena moteriškė stengiasi įverti adatą prie atviro trobos durų, — bet dvidešimt metų esu stebėjęs moters judesius ir saulės šviesą, įeinančią per duris.

O. Svett - Marden

Alg. Pagėgis
Diskusinis straipsnis. Red.

MŪSŲ KALBA

Redaguoja
Pranas Skardžius

15. Prieveiksmiai su -iniai

Nors jau daug kartų buvo primygtinai nurodyta, kad šios rūšies prieveiksmiai mūsų bendrinėje kalboje nevartotini, bet spaudos kalboje jų dar vis pasitaiko. Pvz. DRAUGO Nr.150 vedamajame straipsnyje tai net kelis kartus pavartota: jam (MacArthurui) pavyko japonų tautą politiniškai perorientuoti; Jungtinės Valstybės... medžiaginiai jam (Titui) pagelbėjo išsilaikyti; Maskva kraštą... ekonominiai boikotavo.

Visuose šiuose sakiniuose daug geriau ir taisykliau var-

toti prieveiksmį su -iskai: jam pavyko japonų tautą politiskai perorientuoti; Jungtinės Valstybės... medžiagiskai jam pagelbėjo išsilaikyti; Maskva kraštą... ekonomiskai boikotavo.

Kad taip arba kaip nors kitaip panašiai tai reikia sakyti, čia jau nebetenka plačiau įrodinėti, tik tenka apgailestauti, kad kairieji įtakingesnieji JAV lietuvių laikraščiai, mėgstą pakalbėti apie lietuvių būklę, dažnai nesilaiko paprasčiausio mūsų kalbos taisyklumo ir tuo būdu jai praktiskai neparodo jokios didesnės pagarbos. Štai tame pačiame DRAUGE vedama-

jame šalia prieveiksmių su -iniai vartojamos ir grubios žargoniškos rusybės, kaip antai: gen. MacArthur nuskrido į Korėją, kad iš arti su padėtim susipažinti ir karo vyrus padrasinti.

Čia visai paprastai lietuviškai tai gali būti šitaip nusakyta: gen. MacArthuras (kitoje vietoje ir pats DRAUGAS vartoja naudingą su galūne: MacArthurui) nuskrido į Korėją, kad iš arti su padėtim susipažintų ir karo vyrus padrasintų; arba: MacArthuras nuskrido į Korėją iš arti su padėtim susipažinti ir karo vyrų padrasinti.

Marija Pečkauskaitė

VIKTUTĖ
(ISTRAUKA)25 balandžio
antradienis

Gavau padėjėją darbuotis sode: P. Antanas, sugavęs laisvą valandą ir atbėgęs pas mus, padeda man šluoti alėjas. Mums bedirbant, laikas bėga labai linksmi ir maloniai: kalbam ir kalbam be atvangos ir vis dar yra apie ką.

Vieną sykį paklausiau jį, kas jam labiausiai patinka žmoguje. Atsakė, kad jam patinka, jei žmogus nesistengia ieškoti kituose blogų pusių. Žinoma, galima esą jų nepastebėti ir reikią kartais apie jas kalbėti, bet tai kas kita: jam esąs bjaurus tas noras ieškoti žmonėse vien tik ydų, ir dar su pasigėrėjimu, su džiaugsmu. Nekenčiu, sako, žmonių, kurie su žiburiu ieško savo artimo nuodėmės, ir, ką nors atradę, šaukia dideliu balsu ir tą savo artimą vadina prapuoliusu.

Visiškai su juo sutikau; ir man toks jausmas svetimasis bjaurus. Kitą sykį vėl kalbėjome apie meilę. Aš pasakiau, kad nesu prantu, kaip galima mylėti keisli kartus, mainant tos meilės objektus, lyg pirštines. Meilė, mano nuomone, tada tėra tik ra, gryna ir verta to vardo, jei tėveria ilgą mirties. Jeigu meilė nėra amžina — ji neturi prasmės. Meilė, kuri miršta keisli kartus gyvenime, ar net mirties, stumia žmogų į gyvulių eilę; nemėgstu klausyti nei skaityti apie tokius jausmus, nemalonu man ir koku.

Jis sutiko su manim. Bet sako, kad šioje žemėje retai tesąs sutinkamas ištikimybės idealas. Žinau tai, liūdna ir man, kad taip yra.

Bet ir tai žinau, žinau tikrų tikriausiai, gilių giliausių, kad mudviejų meilė yra amžina. Lig mirties ir po mirties.

28 balandžio,
penktadienis

Koks vakaras! Ir kaip gali būti žmogus laimingas šioje žemėje!

Tik ką nusileido saulė už tamsaus miško, žmonės ir gyvuliai nutilo, pasislėpę po namus ir staldas. Buvo tamsu ir paslaptinga alėjoje... Liepos, aspigobusios jaunų lapelių meziniai, snaudė... Toliau, pačiame paventyje, suokė lakštūrus tas noras ieškoti žmonėse vien tik ydų, ir dar su pasigėrėjimu, su džiaugsmu. Nekenčiu, sako, žmonių, kurie su žiburiu ieško savo artimo nuodėmės, ir, ką nors atradę, šaukia dideliu balsu ir tą savo artimą vadina prapuoliusu.

Sėdėjau alėjoje, savo mėgstamoje vietoje, ant upės kranto, o šalia manęs stovėjo Antanas, atsišokus į pilką liepos kamieną. Buvau laiminga... tokia laiminga, kiek žmogus gali čia būti laimingas. Jutau rožės širdyje ir sparnus ant pečių... Lyg vaiku pavirtusi, neatsimaniau praeities, nebijočiau ateities, tiek težiočiau, kad gera man, linkma, lengva... Ir, kaip vaikas, užsimaniau pažaisiti.

— Antanė! Pasakyk man kokią nors pasaką! Toks užėjo noras pasiklausti.

— Nežinau, ar beatsimenu kokią. Seniai visos išvėso iš galvos... Nebent kokią trumpą.

— Bet kokią, vistic.

Priglaudžiau galvą prie jo peties ir užmerkiau akis, o jis pradėjo patydomis, tarsi bijodamas sutrikdyti lakštūngalą.

Aurėlija Žizniauskaitė-Balašaitienė

NAKTIES TYLA

Pirštų galais nakties kad neužgautų stygų, prabėga vakaras šešėlių galvomis; ir susigūžęs vėjas skersgatvy siauram užmigo, o tyluma pabeldžia į duris.

Vijokliai išsiganę sučeža už lango rėmų ir krupeli voratinklų juodi šilkai. Migla lengvučiais žingsniais perbėga per kiemą ir dengia grindinį prazilę jos plaukai.

Sugirgžda vartai ir nuaidi akmeninėm sienom, o aidas didelis, toks netikėtas ir grąsus, net šulinio dugne virpėti ima mėnesiena ir svaido tikstančius mažų žvaigždžių.

O smulki žiburių šviesa, žaisminga įsmio deimantais juodos nakties plaukuos... Keliauja vilkstinės aidų ritmingų anapus tamsiaakės sutemos.

Nakties tyla užgauna bokšto varpą... Ilesis vario varpas lig aušros. ...O pro siaurąjį seno bokšto tarpą įsilinko poilsui šešėliai sutemos.

Alg. Pagėgis

Diskusinis straipsnis. Red.

Ar aš labai
pasikeičiau?

Kai ilgėliau nesimatę susitinka jauni žmonės, veik visada jie vienas kito klausinėja, ar jie labai pasikeitę. Draugės ir draugai greitai pastebi išorinį pasikeitimą: jaunuolių suvyriškėjimą, paaugusių mergaičių staigų moterišką pražydėjimą. Bet tai vien išorinės žymės.

Jei vieni jauni žmonės kinta natūraliai tiek, kiek pats gyvenimas iš jų reikalauja, iki dvasinio bei fizinio subrendimo, tai kiti visiškai staigiai pasikeičia, praranda tą visą, iki šiol turėtą dvasinį gyvenimą ir tampa lyg naujais žmonėmis. Ir jiems per greitai pasidaro nebesvarbu, kas buvo svarbu, nebebrangu, kas buvo brangu.

Kai jauni žmonės klausia, ar jie labai pasikeitę, tai drauge su visu džiaugsmu, kad jie tapo subrendusiais jaunuoliais, jų sielose atsiranda ir daug abejonių ir daug filosofinių problemų: o kaip gi su visais tais dalykais, kurie iki to laiko jiems buvo tokie paprasti ir aiškūs ir apie kuriuos jie net per daug negalvojo. Kaip gi su gyvenimo esme, tikėjimu, tėvynės meile, įvairios rūšies idealizmu ir tt. ir tt.

Jei vieniems minėti klausimai sukelia tam tikrą abejonių ir jie ieško atsakymų į tuos didžiulius klausimus, tai kitiems jauniems žmonėms viskas per daug greitai aišku pasidaro ir neieskodami jokių atsakymų, jie nesidrovėdami skelbia: "Aš jau nebetikiu į joki idealizmą, į joki pasišventimą, to visai nėra" ir pan.

Lietuvoje mes budėdavome šalia savo jaunimo ir tada, kai jiems daug kas neaišku būdavo, ir tada, kai jiems viskas per daug aišku pasidarydavo. Mes budėdavome taip, kaip budi ir visos tautos šalia savo jaunimo.

Kas gi budės dabar šalia mūsų išeivijos jaunimo? Kas gi jiems dabar atsakys į tuos visus didžiulius klausimus, į kuriuos kartais realus ir kietas gyvenimas taip sunkiai duoda atsakymus. Kas gi padės jiems, susirūpinus savo dvasinių pasikeitimu, išlikti tais pačiais, vienodais žmonėmis.

Ar mes labai pasikeitėme? Dažnai kreipiasi į mus bežodė kalba lietuviškas jaunimas. O šito radikalaus mūsų jaunimo pasikeitimo mes kaip tik ir bijom. Mes bijome, kad jie netenotų auklėjimo pagrindų, gautų vaikystėje ir didžioje jaunystėje.

Negalėdami jiems sudaryti reikiamos aplinkos, mes norime, kad mūsų jaunimas daugiau save stebėtų, daugiau gyvenimą stebėtų ir mokytųsi ne tik iš to gyvenimo paviršutinio ir grubaus pasireiškimo, bet iš giliausių to gyvenimo reiškinų ir jo esmės.

N.

Clevelande ir APYLINKĖSE

KULTURINIŲ DARŽELIŲ JUBILIEJUS

Sekmadienį bus pagrindinės Clevelando Kultūrinių darželių jubiliejinės iškilmės. Panašiai, kaip pernai, tik iškilmingiau, rengiamas įvairių tautybių meninis pasirodymas. Jis įvyks 2:00 val. pp., Jugoslavų darželyje. Prieš tai bus iškilminga eisenos nuo Superior Avenue iki Jugoslavų darželio. Programos pabaigai pasirodys mūsų čiuroliečiai. Jie taip pat dalyvauja ir penktadienį Music Hall rengiamame koncerte specialiai išsijusių bibliotekų atstovų suvažiavimo dalyviams. Ten pasirodys aštuonių tautybių meninės grupės. Visiems skirta po 10 minučių laiko, o lietuviams visas pusvalandis. Mūsų šaliai dainuos septynios dainos, kai kurias su tautinių instrumentų orkestru, ir šoks keturis šokius. Pabaigoj, visos grupės kartu giesdamos Amerikos himną, kuri diriguoti yra pakviestas mūsų šios dirigentas A. Mikulskis. Šis mūsų šios pasirodymas dar svarbesnis, kaip darželiuose, nes čia klausytojai bus iš visos Amerikos susirinkę

ir visi kaip tik kultūrinių sluoksnių atstovai.

Jubiliejinį iškilmų programoje bus dar iškilmės ir šeštadienį, 2:30, amerikiečių darželyje, kur bus atidengtas Lincoln biustas. Kalbės Ohio gubernatorius Frank J. Lausche.

Šiose, o ypač sekmadienio iškilimėse, visi lietuviai kviečiami kuo iškilmingiausiai dalyvauti

IDOMUS POBUVIS KITĄ SEKMADIENĮ!

Kitą sekmadienį, liepos 30 d. ALT Sąjungos skyrius dr. Tamšaicius rezidencijoje rengia idomų ir malonų pobuvį atvirame ore. Bus: grynas oras, puikus sodas, ežeras, užkandžiai, muzika ir trumpa programa tiems, kurie norės "popolitikuoti", tai yra, padiskutuoti apie dabartinius pasaulio įvykius ir jų perspektyvas. Diskusijoms skiriama apie valandą laiko. Jose dalyvauti visiems neprivaloma: tai tik proga pasikalbėti mėgėjams. Diskusijas ves DIRVOS redaktorius, kuris pagedauja, kad norintieji dalyvauti diskusijose pagal galimumą iš anksto užsiregistruotų ir pasirengtų savo nuomones dabarti-

PILAUS ŽIURIO PADĖKOS LAISKAS

Šių metų birželio m. 15 d. suėjo 50 metų, kaip aš gyvenau Jungtinėse Amerikos Valstybėse. Ta, mano nuomone, nereikšminga įvykių pastebėjimo mano Bičiuliai bei pažįstami ir birželio 18 dieną surengė šiam įvykiui atžymėti jaukų pobuvį.

Jausdamas nuosirdų dėkingumą už tokį gražų bei prasmingą mano asmens pagerbimą, negalėdamas asmeniškai padėkoti minėjimo rengėjams, dalyviams, šeiminiškėms bei visiems kitiems vienaip ar kitaip prisidėjusiems prie šio įvykio atžymėjimo, — laikau malonia pareiga padėkoti viešai.

Dėkoju pp. B. Gaidžiūnui, V. Rasteniui, J. Brazauskui, J. Augustinavičiui, J. Daugėlai ir V. Braziliui — šio minėjimo iniciatoriams bei rengėjams. Mano nuosirdi padėka pp. dr. S. T. Tamšaiciui, J. Brazauskui ir A. Klimui už jų turiningas kalbas bei mano veiklos gražius įvertinimus. Nuosirdžiai dėkoju pp. Lietuvos Atstovui Šveicarijoje dr. jur. A. Geručui, Viko nariams — T. Šidiškiui ir M. Valiukėnui, generolui V. Nagiui, dr. B. Dirmeikiui, pulk. J. Muštelkiui, maj. B. Bartkūnui, rašytojui S. Zbarskui už nuosirdžius laiškus, o Clevelando Lietuvių Tremtinių Draugijai už prasmingą menišką adresą.

Savo giliu dėkingumą reiškiu pobūvio Gerbiamosioms Šeiminiškėms Ponioms — Eideukevičienėi, Raulinaitienei, Gaidžiūnienėi, N. Brazilienei ir kitoms už gražų vaišių paruošimą bei triušą, kuris joms atiteko ruošiant šį pobuvį.

Ypatingai mano padėka priklauso DIRVOS Redaktoriui p. Vincui Rasteniui už šio ne taip jau reikšmingo mano gyvenimo įvykio paminėjimo programos gražų pravedimą, kuri jo sumanymo dėka tapo prasminga lietuvių šventė! Taip pat dėkoju P. V. Rasteniui už paskyrimą tiek daug vietos DIRVOS puslapiuose mano gyvenimui bei veiklai šioje šalyje nušviesti.

Dar kartą dėkodamas visiems — rengėjams ir svečiams — už parodytą man šia proga dėmesį ir prielankumą, iš savo pusės jaučiuos, jog gyvendamas šiame laisvės ir demokratijos krašte, permažai nuveikiau lietuvių bei savo Tėvynei Lietuvai, kiek turėtų nuveikti kiekvienas sąmoningas Lietuvos sūnus.

Todėl pasižadu ateityje dirbti, kiek leis mano jėgos bei laikas, taip, kad manosios veiklos vaisiais būtų patenkinti ne tik mano Bičiuliai bei Tautiečiai, bet ir mūsų visų mylima Tėvyne Lietuva!

Reikšdamas visiems savo pagarbą, lieku Jūsų
Pijus Žiūrys su šeima
1950 m. birželio mėn.
Avon Lake, Ohio

nių įvykių reikalais pasakyti per ne ilgesnį, kaip 10 minučių laiką: visiems bus įdėmiau išgirsti keletą nuomonių, o ne vieno kalbėtojo klausytis.

Dalyvauti kviečiami ALT Sąjungos nariai, jų šeimos ir visi tautiečiai, kuriems tas pobūvis atrodys galįs būti įdomus. Adresas: 26001 Lake Shore Blv. Laikas: liepos 30 d. 3:00 v. pp. Dalyvavimo kaina: tik 50 centų.

RKO Keith's 105th

Liepos 19—22 dd. "The Gunfighter" su Gregory Peck.

NESIJAUDINKIT, MOTERIŠKĖS!

(Atkelta iš 4-to puslapio)

vių nekalbina už tai Amerikos, bet visi žino, kad taip buvo ir jaučia to fakto tragiškumą...

Ir ne milijonai, o tik maža dalis lietuvių pasitraukė iš savo krašto ir tuo daug prisidėjo prie to, kad anksčiau atsidadytų akys tiems, kurie ilgai nematė, kad savo užantyje augina pavojingiausią gyvatę. O pasitraukė jie todėl, kad vietoj iškilmingai pažadėtos Atlanto Chartos, apie kurią jiems tiek daug buvo kalbėta per "Voice of America", apie kurią jie klausė, rizikuodami savo laisve ir net gyvybe, už kurią buvo pasiryžę kovoti iki paskutiniųjų — vietoj tos Atlanto Chartos atėjo... Teherano, Jaltos, Potsdamo susitarimai.

I Ameriką iš Lietuvos pasitraukusių lietuvių atvyko 20 tūkstančių. Daugumas moterų, vaikų, vyresnio amžiaus žmonių, kurie puikiai gali padėti Amerikai savo darbu, bet kurių pagalba fronto linijose nebūtų reikalinga. Yra dalis ir jaunų vyrų. Ar jie slepiasi už sijos? Ar jie ruošiasi bėgti?

Dar kartą sakome — nesijaudinkit moteriškės! Jau daugiau kaip prieš metus lietuviai pasiūlė Amerikos valdžiai — ar ji nenorėtų įsteigti prie savo kariuomenės svetimšalių, ar nors lietuvių legijoną, kaip prancūzai turi? (Prancūzų legijone jau kelinti metai su tuo pačiu priešu Indokinijoje kovoja keli šimtai lietuvių!) Amerikos valdžios įstaigos į tai atsakė, kad tuo tarpu nereikia.

Jūs labai sujaudino, kad 19 metų lenkas jounuolis pasisiūlė į kariuomenę. Dar nežinom, ar ji priėmė. Bet lenkų dabar į šią šalį jau yra atvykusių ne mažiau, kaip lietuvių. Tik vienas atsirado, apie kurį laikraščiai parašė. Ar jūs manot, kad nėra nei vieno jauno lietuvio, kuris jau bandė eiti į kariuomenę?

Bet tie atskiri atsitikimai neturi reikšmės. Galite drąsiai teigti, kad lietuvių savanorių eiti į kovą prieš Amerikos ir Lietuvos bendrą priešą atsiradžiau, negu jūs manote. Bet tai bus tada, kai į tą kovą pakvies tikra Amerikos vadovybė, o ne slapukės moterišės, nedrįstančios net savo vardo pasisakyti. Ir ypač daug bus savanorių tada, kai nuo vėliavų, vedančių į tą kovą bus nuplėsti užrašai — "Teheranas", "Jalta", "Potsdamas", ir kai vietoj jų vėl suspindės visam pasauliui tiek daug vilčių davęs užrašas — "ATLANTO CHARTA".

Lietuviai mato, kad jau yra Amerikos vyrų, kovojančių su bolševizmu — kuris yra lygiai Amerikos, kaip ir Lietuvos priešas. Bet jie, matę pasaulio ir patyrę karo daugiau, negu jums sapne kada nors yra prisapnavę, mato taip pat ir derybas Maskvoje, iš kurių vėl dar gali išeiti kokia nors nauja "Jalta". Štai kur yra šešėlis, kuris daugelį skaudžia pamokytų mūsų tautiečių sulaiko nuo per daug skubių žingsnių. Jie norėtų stoti į kovą, tik jie nori matyti, kad tai bus tikrai kova dėl visko, kova iki laisvės ir teisingumo laimėjimo, o ne iki pirmos progos nusileisti.

DAILININKŲ ŠEIMA DIDEJA

I Clevelandą iš Vokietijos (Freiburgo) prieš savaitę atvyko ir apsigyveno dailininkas Juozas Pivoriūnas. Jis yra baigęs Freiburgo meno mokyklą, skulptūros skyrių.

Dabar Clevelande jau turime tris ailininkus naujakurius: Žilinską, Raulinaitį ir Pivoriūną.

TREMTINIŲ SUSIRINKIMAS

Šaukiamas šį sekmadienį, 11:30 val. Bus keičiami įstatai, renkama nauja valdyba ir tt.

CLEVELANDIEČIAI DETROITE

Iš Clevelando į LKRS senąją buvę nuvykę Salasevičiai, Mulioliai, Čėnai, J. Urbšaitis, Šukienė, Glugodienė, Saukavičius. Kai kurie pasakoja, kad seimas buvęs labai griežtai vedamas ir viskas taip ejo, kaip valdybos iš anksto nustatyta. Opozicija nors ir bandžiusi reikštis, bet vadovybės, padedant jai ištikimiems seimo dalyviams, buvusi griežtai sudrausta ir nutildyta.

PARDUODU

gerai išlaikytus gyvenamojo kambario baldus. Kreiptis: 9009 YALE. Andriulienė

Mes duodame ir iškeičiame Eagle Stamps

THE MAY Co's Cool BASEMENT

- Raudonos
- Mėlynos
- Žalios

- Sparnuoti apykaklės apvadai.
- Didelės širdies pavidalo kišenės
- Kvadratinės 7-nių palų sijonas

Dydziai
12 iki 42

UŽTRAUKIAMA-Fruit of the Loom

SUKNELĖ

Jardai ir jardai plunksnotai išsiuvinėti balti organdy pakrašteliai ant aukštos kokybės perkalo. "Polka" taškai and balto dugno, gerai skalbiamos ir dėvimos rūšies. Elastingas juosmuo, puikiai priderinamas.

Priimami užsakymai paštu ir telefonu — šaukit CHerry 1-3000
Basement Housedress Department

TOTS' 1.95 KEPURAITĖS

Vasarinės kepuraitės piques, organdies spalvų, šveicariškai taškuotos, pastelinės ir baltos. Viso kio stiliaus.

88c

VAKŲ POLO MARŠKINIAI

Ištisinių spalvų pasirinkimas. Mažoms mergaitėms ir maziems berniukams, dydžiai 3 iki 6.

2 už \$1

KELNAITĖS

Paukščio akies flanelės, 27x27. Minkštos ir sugeriančios. Tūzinas —

2.49

CURITY KELNAITĖS

Kiek antrarūšės, 21x40" kelnaitės visai minkštos, sugeriančios. Tūz.

2.88

GRIZO IŠ FLORIDOS

Agota ir Liudvikas Navickai parvažiojo iš Floridos gerai nusitelkę, praleidę tenai porą savaičių atostogų. PP. Navickai kelione ir Florida labai patenkinti, nes ten, šalia gamtos išpuilingumo ir kitokių įdomybių sutiko daug pažįstamų clevelandiečių, kurie juos gražiai priėmė ir maloniai vaišino. Agota Navickienė turi plačių pažinčių, kaip daug dalyvaujanti visuomeniniuose darbuose, ypač Naujojo Parapijoje. Jos triušas visada reikšmingas ir draugiškas, kuriose ji veikia, džiaugiasi jos grizimu ir darbą atnaujinta energija.

PARDUODU

šaldytuvą (\$50) ir geras valgomojo kambario baldus, 8 dalių (\$75). Kreipkitės telefonu (lietuviškai) — MU 1-1593

BUICK

1940 metų, 2-į durų, juodos spalvos, geros išvaizdos, mažai važinėtas, priemonama kaina. Galima matyti 547 E. 101 St. Tel.: LI 1-4698

LIETUVIŲ SALĖ

Išnuomojama

koncertams, šokiams, vestuvėms ir kitokiems renginiams. Iš anksto kreipkitės pas

Pr. Urbšaitį, Lietuvių Klube, 6835 Superior Ave.

P J KERSIS

609-12 Society for Savings Bldg.—Cleveland, Ohio

OFISO TELEF.: Main 1-1773. REZIDENCIJA: PENINSULA 2521

Norėdami pigiai pirkti namus mieste arba priemiestiuose, kreipkitės į mane, gausia pigia kaina. Taipgi gausit patarnavimą įvairiuose apdraudimo-insurance reikaluose. Sutaupau paskolas pirmo morgečio. Patarnavimas ir išpildymas garantuojamas. Kreipkitės į mane telefonu arba asmeniškai.

Metais pirmyn 1895-ais, Metais pirmyn 1950-ais

MONCRIEF SILDYMO IRENGIMAI

GAS • OIL • COAL

THE HENRY FURNACE CO., Medina, Ohio

SUOPIS FURNITURE

6921 Wade Park EX 1-8709

Visokių rūšių baldai ir elektriniai bei kitoki reikmenys virtuvei ir kiekvienam Jūsų buto kambariui

ŽEMOS KAINOS — MALONUS PATARNAVIMAS

Patogi vieta apsipirkti lietuviams naujakuriams lietuviškoje krautuvėje

Pilnai padengta apdrauda UTah 1-4515

WM. DEBBS PAINTING CO.

Namų Pagražinimas iš Vidaus ir iš Lauko
7526 Star Avenue Cleveland 3, Ohio

PALAIKYKIME TUOS kurie skelbiasi DIRVOJE!

I J. SAMAS - JEWELER

Persikėlė į naują didesnę ir gražesnę krautuvę

7007 Superior Ave. Greta Ezella Theatre

Dabar jau turime didesnę rinkinį Deimantų, Ziedų, Laikrodžių ir visokių graždaičių, už nupigintą kainą.

Wilkelis Funeral Home

Valdžios pripažinta laidotuvių direktorė

Aldona Wilkeli - Wirby

Pilnas laidotuvių patarnavimas

—HAMMOND VARGONAI PER SERMENTIS—

6202 SUPERIOR AVE.

HEnderson 1-9292

JAKUBS & SON FUNERAL HOME

Vėsinamas oras Jūsų patogumui

Della E. Jakubs & William J. Jakubs

Licensijuoti laidotuvių direktoriai ir balsamuotojai

25 metai simpatingo ir rimto patarnavimo

6621 Edna Avenue

ENdicott 1-1763

**BEFORE
YOU BORROW
TO BUY A HOME**

**GET OUR
LOW RATES AND
HELPFUL TERMS**

Mūsų specialybė

virtuvių, vonių, arkų ir spalvotų langų
PERTAISYMAS

Taip pat popieriuojame arba dažome kambarius

K. ŠTAUPAS

16908 Endora Rd. KE 1-8794

IŠTIKUS GAISRO NELAIMEI

Kada jūsų namai arba raka kanda tampa sunaikinti arba sugadinti ugnies, kreipkitės į P. J. KERSIS, dėl apkaivinimo, ko visada reikalauja apdraudimo kompanijos pirm, negu išmoka už nuostolius.

P. J. KERSIS

609-12 Society for Saving Bld.

Telef.: Main 1-1773.

Rezidencija: PENINSULA 2521

JONAS G. POLTER

Lietuvis

Namų Maliavotojas

Popieriuotojas

Apkainavimas ar patarimas reikale jūsų namo pagražinimo suteikiama nemokamai.

495 East 123rd St.

Telef.: POtomac 1-6899